

GAZETA PORANNA

ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW

Nr. 8510

Lwów, piątek 25 maja 1928

Rok XIX.

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Redaktor naczelny: JERZY KONARSKI.

Sejm odrzuca dwa podatkowe projekty rządu.

Urzednicy przedlozyli swe postulaty ekonomiczne Sejmowi. -
Napad bandycki w pociagu pod Stryjem. - Skonczyc z szal-
bierczemi „aparatami zrecznosci”! - Grob dziecka w komodzie.

Najwyborniejsze mieszanki kaw i herbat poleca Firma „Zakopane” Moor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24 — Sapiehy 25

BISKUP BANDURSKI U P. PREZYDENTA RZPLITEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (st) P. Prezydent Rzplitej w dniu dzisiejszym zaprosil na audjencje ks. biskupa Bandurskiego. Po audjencji ks. Bandurski byl na sniadaniu u p. Prezydenta, ktore odbylo sie w scislem kolkcu.

DYPLOMACI U MARSZ. PILSUDSKIEGO

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (ps.) Dzis o godz. 1 w poludnie Marsz. Pilsudski przyjal w Belwederze posta jugosl. Milankowicza, w godzine pozniej posta Wielkiej Brytanji, Erskine.

MIN. ZALESKI POWTORZY EXPOSE W KOMISJI SENACKIEJ.

Warszawa 23. maja. (Tel. G. P.) Dnia 25. bm. odbedzie sie posiedzenie senackiej komisji spraw zagranicznych, podczas ktorego minister Zaleski wyglosi expose na aktualne tematy naszej polityki zagranicznej.

SERDECZNE PRZYJECIE PRZYJACIELA POLAKOW.

Warszawa 23. maja. (Tel. G. P.) We wtorek 22. bm. wieczorem Polski Klub Literacki podejmowal obiadem w salach hotelu Polonia przybylego do Warszawy p. Vondraczka, zasluzonego tłumacza dzieł literatury polskiej na jezyk czeski. Na przemowienia odpowiedzial po polsku Vondraczek, dziekujac za okazane mu dowody serdecznosci.

WILKINS GOŚCIEM KRÓLA.

Sztokholm, 23. maja. (Tel. G. P.) Amerykancki lotnik polarny Wilkins przybyl dzis wraz ze swym towarzyszem lotu do portu Bergan. Obaj lotnicy goszczem sa przez króla norweskigo.

OSTATNI WÓDZ PLEMENIA MOHAWK.
(Do artykulu na str. 7).

Znowu epidemia grypy w Polsce.

ZAPADAJĄ NA NIĄ PRZEWAŻNIE DOROŚLI.

Warszawa, 23 maja. (Tel. G. P.) W ostatnich czasach w Warszawie, a podobno i w całej Polsce grasuje nagminnie grypa. W związku z tą epidemją wizyty lekarzy do domów wzrosly o 100 proc. Ilość leków wydawanych w aptekach wzrosła o 12 proc. Grypa przybrała dość ostrą formę. Zapadają na nią przeważnie dorośli. Dzieci grypa oszczędza. Kulminacja epidemji do tąd jeszcze nie nastąpiła, a inten-

swność zachorowań z każdym dniem wzrasta.

KOMISJA POLSKO - LITEWSKA.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (ps) Dzis odbylo sie posiedzenie komisji polsko-litewskiej. Powołane zostaly do życia subkomisje: kolejowa, gospodarcza i pocztowo-telegraficzna. Subkomisje pracować będą przez czwartek i piątek, a wyniki narad przedlożą na plenum komisji.

POWRÓT LOTNIKÓW RUMUŃSKICH VIA LWÓW.

Kraków, 23. maja. (Tel. G. P.) Przybyli tu z Warszawy w drodze powrotnej do Bukaresztu na piałowcu Potez dwaj oficerowie rumunscy, pułkownik pilot Telemac, oraz kapitan pilot Albina. Lotnicy rumunscy po zwiedzeniu miasta odlecieli do Bukaresztu, eskortowani przez samoloty kolegów polskich aż do Lwowa.

REWIZJA FABRYK TYTONIU.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (st) Przy końcu roku obrachunkowego 1928-29 władze skarbowe w myśl zarządzeń Min. Skarbu przeprowadzą rewizję państwowych fabryk tytoniowych.

RELIGIJNA SEKTA OBLAKAŃCÓW NA ŚLĄSKU NIEM.

Warszawa 23. maja. (Tel. G. P.) Donoszą ze Śląska niem., że w okolicy Jeleniej Góry powstała sekta religijna Weissenberga, złożona z protestantów, którzy wierzą w różne gusła i bliski koniec świata. Kilku członków tej sekty popadlo już w obłęd religijny i musiano ich odwiedzić do domu warjatów.

Generalna Reprezentacja
europejskich
samochodów

„Peugeot” i „Minerva”
Lwów, ul. Akademicka 1. 14.
poleca: Samochody osobowe, ciężarowe i autobusy.
Części zapasowe i akcesorja na składzie.

Na marginesie ostatniej konfiskaty.

**SPRAWA PRZEZ OPINJĘ PUBLICZNĄ ZGODNIE POTĘPIONĄ, WYWOŁAŁA NAJMNIEJ SPODZIEWANY OD-
RUCH ZE STRONY WŁADZY. — CZY TAKIE ŚRODKI ODRESTAUROWAŁY AUTORYTET P. STRZELECKIEGO?**

Lwów, 24. maja.

Wczoraj otrzymaliśmy ze Starostwa Grodzkiego we Lwowie pismo następującej treści:

„Na zasadzie art. 73 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10. maja 1927 o prawie prasowym, Lwowskie Starostwo Grodzkie za wiadomiami Pana, że czasopismo pt. „Gazeta Poranna“ Nr. 8509 z 24. maja 1928 zostało zajęte z powodu artykułu pt. „Profanacja uczuć katolickich“ w całości. Starosta Grodzki w z. Wagner“.

Artykuł, który uległ konfiskacie, omawiał sprawę głośną dziś we Lwowie i również omówioną przez niektóre inne pisma. Oto, co o niej relacjonuje „Słowo Polskie“.

„Demonstracja na placu Bilczewskiego. Na terenie plantacji dookoła kościoła św. Elżbiety od strony szkoły Konarskiego magistrat postanowił wybudować ustęp podziemny i w tym celu wzniesiono już z drzewa barak przygotowawczy. — Publiczność dowiedziawszy się o tem we wtorek po wyjściu z majowego nabożeństwa o godz. 7.15 w liczbie około 1000 osób udała się na miejsce budowy i momentalnie rozbrała cały barak, zabierając ze sobą materiał. W demonstracji brały udział kobiety, kolejarze i znaczna ilość młodzieży“.

Również notatkę tej samej sprawie poświęca wczorajszy „Wiek Nowy“, a „Dziennik Ludowy“, któremu zasadniczo uczucia katolickie są obce, zaopatruje wiadomość w takiej jeszcze szczegóły:

„Nań rozkopanymi dolami zebrał się tłum, złożony z kilkuset osób, przyczem w dosadnych słowach dawano wyraz swemu oburzeniu... Na miejscu zjawili się następnie oddział posterunkowych, który z trudem usunął osobliwych demonstrantów. Nie wiadomo, jak Magistrat ustosunkuje się do tej sprawy. Należy jednak dodać, że ostatecznie i w tym punkcie miasta możnaby znaleźć inne miejsce dla prowizorycznego pawiloniku“.

Tak wygląda treść notatek, które nie zostały skonfiskowane. „Gazeta Poranna“ jednak została skonfiskowana. Stało się to niewątpliwie za pewne komentarze do tej wprost niewiarygodnej historii, za komentarze, który każdy łatwo może sobie dopowiedzieć. Pod naciskiem przyjaciół politycznych p. Strzeleckiego policja lwowska uważała za stosowne wkroczyć w obronę magistratu, autora i wykonawcy niesłychanego projektu.

Trudno — na fakty dokonane nie poradzimy i musimy się z nimi pogodzić. Ale „zbrodni“ nie żałujemy.

Są bowiem sprawy, w których trzeba głos zabrać, trzeba walczyć protestem bez względu na następstwa. Do takich spraw należą wypadki, których świadkiem była dzielnica gródka.

Z groszowych składek kolejarzy, z ofiar najcięższych powstaje ów kościół, będący chlubą Lwowa, dziełem i sercem i dumą tych, którzy go o własnych siłach wystawili. Aż przychodzi moment, gdy ci ludzie widzą, że kościółowi temu grozi profanacja. Oburzają się i bronią świętości miejsca. Czy mamy ich pozostawić własnemu

losowi? Czy nie wolno wyrazić nam nawet solidarności z ich oburzeniem **naprawdę słusznym, naprawdę silniejszym, niż cały magistrat z protektorami?**

Widocznie — nie wolno! Ale wydaje się nam, że sytuacja policji, która zbyt pochopnie poszła na rękę pewnym naciskom, musi dziś być **kłopotliwa i przykra**. Bo ostatecznie — **jeszcze jesteśmy państwem katolickim i jeszcze szanować trzeba idee kultu**. Jeśli zaś miejscem tym zagraża profanacja, powinnością władz bezpieczeństwa jest raczej **powściągnąć te zamachy, niż walczyć z ich krytyką** — nawet ostrą, nawet bezwzględna.

Zresztą konfiskata nie jest dla nas nowiną. Kreślił nas ołówek austriackiego cenzora, próbował szkodzić cenzor rosyjski, a uproszczonym sposobem, bo przez rozsypanie kaszt i zniszczenie maszyn drukarskich starał się „uspokoić“ na zawsze — żołdak ruski. Wszystkie te zabiegi nie odniosły skut-

ku. Raczej przeciwnie — **wzmogły poczciwość pisma i wyrobiły mu markę niezależnego i nie kryjącego prawdy pod korzec**.

Nie zniszczy nas także konfiskata polska. Materjalnie dość silni jesteśmy, aby ten „kurs“ przetrzymać, a oparcie moralne, pełne i niezawodne mamy u naszych Czytelników. **Wiary i kościółów będziemy dalej bronili, a powołanym czynnikom pozostawiamy do osądzenia, czy ich stanowisko, w tej sprawie zajęte, jest słuszne i przyzwoite**.

Co się zaś tyczy p. Strzeleckiego, którego autorytetu bronić ma podobno ostatecznie zarządzenie konfiskacyjne, niech nam wolno będzie wyrazić **głębokie zdziwienie, że właśnie ten autorytet jest tak wyjątkowo nietykany**. Bo gdy przed rokiem pewne pismo lwowskie, uchodzące za zbliżone do rządu, dzień w dzień obrzucało błotem poprzednika p. S., także komisarza Rządu — jako tolerowano to. Co się zmieniło? Dlaczego w jednym wypadku powaga władzy może być bez

jakiegokolwiek reakcji sponiewierana, a w drugim — zabrania się rzeczowej krytyki?

Może tę zagadkę zechcą nam wyjaśnić, bo my widzimy w tem sprzeczność, wręcz niebezpieczną dla utrzymania zasady praworządności.

Panu Strzeleckiemu zresztą zawsze otworem stoi droga sądowa. Nie nasza w tem wina, że z tej drogi trudno mn jakoś korzystać. Onegdaj np. dostaliśmy z Sekcji III. takie zawiadomienie:

„W sprawie pana Jana Strzeleckiego, Komisarza Rządu p. o. Prezydenta m. Lwowa przeciw Panu Stefanowi Krzyżanowskiemu, Redaktorowi odp. „Gazety Porannej“ o przekroczenie z art. 30 i 32 Rozp. P. R. z daty 10. maja 1927. Gdy oskarżyciel prywatny skargę swą cofnął, zastanawia się dalsze postępowanie po myśli par. 46 p. k., a wyznaczony na dzień 23. maja 1928 termin do rozprawy głównej się odwołuje.“

Jak widzimy — laury znikome. To też zamiast niewdzięcznej, ciernistej i... obosiecznej drogi sądowej wybrano konfiskatę. Jechać na tym wehikule czas jakiś można, ale daleko nikt jeszcze na nią nie zajechał.

—o—

Gazy hamburskie zainteresowały całą Europę.

LIGA NARODÓW ZAJMIE SIĘ TAJNYM ARSENAŁEM TRUCIEN WÓJENNYCH, JAKIM SĄ CAŁE NIEMAL NIEMCY.

Londyn, 23. maja. (Tel. G. P.) Jak donosi Reuter, panuje tu przekonanie, że w związku z eksplozją „fosgenu“ w Hamburgu, sprawa wyrobu i magazynowania znacznych ilości gazów trujących może być postawiona na porządku dziennym najbliższego posiedzenia Rady Ligi Narodów, ze specjalnym uwzględnieniem zagadnienia, czy istniejące prawa, dotyczące używania i wyrobu gazów trujących, są wystarczająco surowe.

Berlin, 23. maja. (Tel. G. P.) Z nadeszłych tu doniesień z Londynu, Paryża, Brukseli, Rzymu i Nowego Jorku wynika, że **to polityczne afery wybuchu „fosgenu“ magazynowanego w Hamburgu, jest przedmiotem zaintereso-**

owania gabinetów niemal wszystkich państw świata.

Warszawa, 23. maja. (Tel. G. P.) Dzienniki informują, że „fosgen“ jest gazem wynalezionym przed 10 laty przez chemika angielskiego Davy. Sposób fabrykowania tego gazu polega na zużytkowaniu światła słonecznego i dla tego fabrykat nazwano „fosgenem“, tj. zrodzonym w świetle. Gaz ten wydając doszły zapach, działa zabójczo na płuca. „Fosgen“ używali Niemcy podczas wojny światowej, wypełniając nim granaty i bomby. Przy silnej koncentracji tego gazu brak tchu może spowodować śmierć już w ciągu 2 godzin. Działanie tego gazu jest tak silne, że przy obecności w metrze kubicznym powietrza 45 miligr. „fosgenu“ orga-

nizm ludzki ulega zatruciu. „fosgen“ niszczy płuca w ten sposób, że stają się one przepuszczalne dla płynów, co powoduje śmierć.

I W AUSTRII SĄ SKŁADY „FOSGENU“.

Wiedeń, 23. maja. (Tel. G. P.) Hamburgska katastrofa gazowa wywołała ogromne zaniepokojenie w okolicy Buman (Dolna Austria), gdzie w dawnej fabryce amunicji leży jeszcze do dziś dnia kilka tysięcy pocisków z trującymi gazami. Po demobilizacji pociski te sprzedano firmie Skoda-Wetzler, która przyjęła na się zobowiązanie ich unieszkodliwić. Jak się jednak okazało, pociski pozostały dotychczas w swym pierwotnym stanie, ponieważ unieszkodliwienie ich wymagałoby nakładu wielkich sum pieniężnych, zaś ani rząd centralny, ani kraj nie mają środków na przeprowadzenie tej akcji.

DALSZE OFIARY.

Berlin 23. maja. (Tel. G. P.) W ciągu dnia wczorajszego zanotowano szereg nowych zaskarżeń na skutek zatrucia gazem fosgenem. Do szpitali odwieziono nowych 18-tu chorych. Wczoraj wieczorem zmarła jeszcze jedna osoba na skutek zatrucia, p. Wróblewska z Wilhelmsburga.

„FOSGEN“ WYRABIANO DLA ROSJI?

Gdańsk 23. maja. (Tel. G. P.) W sprawie gazów trujących w Hamburgu socj. „Danziger Volksstimme“ przypisuje tej aferze charakter polityczny. Faktem jest — pisze dziennik — że firma Stolzenberg nie należy do tych dwóch firm niemieckich, którym w myśl ustawy wolno wytwarzać gazy trujące. Sama firma przyznaje, że fosgen zakupowała dla celów handlowych. Swego czasu była ona zamieszana w aferę, w której chodziło o dostawę materiału wojennego do Rosji.

Polski lot do Turcji i Persji.

PROWADZA GO PUŁK. RAYSKI I PODPUŁK. BECK.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23. maja. (st.) Od dłuższego czasu czynione są przygotowania do lotu trzech polskich samolotów z Warszawy do Angory i Teheranu. Lot ten dojdzie do skutku w najbliższym czasie, jednak nie jest pewne, czy aparaty lécieć będą tylko do Angory, czy też i do Teheranu. Raid

prorowadzić będzie szef depart. lotnictwa pułk. Rayski, razem z nim lécieć ma m. i. szef gabinetu Min. spraw wojsk. ppułk. Beck na aparatach systemu „Potez XXV“ polskiej fabryki samolotów w Białej Podlaskiej. Motory wykonane w polskiej fabryce „Zgody“. W locie wezmą udział trzy aparaty.

Słynni lotnicy Gosstas i Le Brax w Polsce

24. BM. WYLĄDUJĄ NA LOTNISKU MOKOTOWSKIM W WARSZAWIE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23. maja. (ps.) 24. maja przybywając z Białogrodu, wylądują na lotnisku Mokotowskim w Warszawie o godz. 18 dwaj słynni francuscy lotnicy wojskowi por. Gosstas i Lebrax, którzy przelecieli nad południowym Atlantykiem. Mają oni

za sobą gigantyczne loty i ustanowili wspaniałe rekordy lotnicze. Obecnie obaj oblatują państwa Europy, wszędzie entuzjastycznie witani. Zabawią w Warszawie dwa dni, w sobotę rano udają się w dłuższą drogę, przypuszczalnie do Kopenhagi.

Sejm odrzuca projekty podatkowe rządu.

PROJEKTY TE UPADŁY GŁOSAMI STRONNICTW CHŁOPSKICH, PPS., UKRAIŃCÓW I BIAŁORUSINÓW. — MIN. CZECHOWICZ WYCOFAŁ PROJEKT USTAWY O PODATKU MAJĄTKOWYM.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 23 maja. (ps) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu przeprowadzono głosowanie nad projektami ustaw podatkowych. Przeciwno tym przedłożeniom wystąpili posłowie włościanscy bez względu na swoją przynależność partyjną. To też wynik głosowania nie wypadł po myśli rządu, albowiem oba projekty zostały odrzucone już w pierwszym czytaniu.

Zauważyć należy, że jest to pierwszy wypadek w historii parlamentu polskiego, że przedłożenia rządowe podatkowe upadają w pierwszym czytaniu, nie doczekawszy się odesłania do komisji. Rezultat głosowania spowoduje zapewne ze strony rządu odpowiednie ustosunkowanie się.

P. minister skarbu Czechowicz, który wczoraj w Sejmie przedłożył tych bronił, po ogłoszeniu wyniku zawiadomił Marszałka Sejmu, że wycofuje dalszy projekt podatkowy, tj. projekt ustawy o podatku majątkowym. Jakie będą dalsze losy zamierzonej reformy podatkowej, która leży w sferze projektów rządowych, niebawem przyśrodek wyjaśni.

Za odrzuceniem wniosków rządowych głosowali Piastowcy, Wyzwolenicy, Str. Chłopskie, PPS., skrajna ugrupowania lewicowe, Ukraińcy i Białorusini. Za przyjęciem głosowali B. B., ZLN., Chadeocy, NPR., Żydzi i Niemcy.

Przed głosowaniem w dyskusji pos. Duro (Str. Chł.) wypowiedział się za koniecznością zmniejszenia liczby urzędników i wniósł o przejście do porządku nad ustawą o podatku budynkowym.

Posł. Sanoja (B. B.) oświadcza się za przedłożeniami rządowymi, piętnując perfidję polityczną, jakiej dopatruje się w tych stronnictwach, które żądają dla urzędników podwyżki, a jednocześnie odmawiają rządowi prawa podwyższenia stawek podatków pośrednich i odmawiają mu jakiegokolwiek źródła dochodu.

P. Piotrowski oświadcza, że PPS. jest za reformą podatku gruntowego, uważa jednak, że opodatkować należy większą własność, a małorolnym i bezrolnym przyznać ulgi. Dowodzi, że po przeprowadzeniu oszczędności w budżecie dążyć się osiągnąć 200 milionów na podwyż-

szenie uposażeń urzędniczych, wniesione zaś projekty sięgają po pieniądze do najuboższych. Dlatego wnosi o odrzuceniu projektów bez odsyłania do komisji.

Na tem dyskusję przerwano. W głosowaniu imiennym odrzucono przedłożenie o podatku budynkowym 191 głosami przeciw 149, zaś przedłożenie o podatku gruntowym 195 gł. przeciw 146.

Po odczytaniu wniosków (m. i. wniosku prawie wszystkich stronnictw, zawierającego projekt ustawy o unormowaniu stosunków prawnych zawodu dziennikarskiego) posiedzenie zamknięto. Następnego wtorek 29. bm. (drugie czytanie preliminarza budżet. na r. 1928-29 i kilka nagłych wniosków).

Postulaty urzędników przedłożone sferom sejmowym.

Warszawa, 23 maja. (Tel. G. P.) Dzisiaj przedpołudniem przybyli do Sejmu delegaci Stowarzyszeń urzędników państwowych i zwrócili się do przewodniczącego komisji budżetowej posła Byrki oraz szeregu posłów, przedstawiając im postulaty stanu urzędniczego. Delegacja prosiła o uregulowanie plac urzędniczych w drodze budżetu

normalnego, o waloryzację poborów i o udzielenie jednorazowego zasiłku w wysokości 43 proc. poborów miesięcznych, wreszcie utworzenia na terenie sejmowym zrzeszenia posłów — urzędników państwowych. Postulaty delegacji urzędniczej spotkały się wszędzie z zyczliwym przyjęciem.

Rząd sowiecki wystąpi z nową notą

W ZWIĄZKU Z WYKRYCIEM SZPIEGÓW W KRAKOWIE.

Warszawa, 23 maja. (Tel. G. P.) W kręgach politycznych krąży wiadomość, że rząd sowiecki wystąpi z nową notą do polskiego MSZ.

Nota dotyczyć ma aresztowań przeprowadzonych ostatnio w Krakowie w związku z wykryciem afery szpiegowskiej w kolejnictwie.

Grób dziecka w szufladzie komody.

W ZIEMI, POD KWIATAMI SPOCZYWAŁY MAŁENKIE ZWŁOKI.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 maja. (st.) We wsi Lutnie pod Łodzią wykryto przypadkowo w mieszkaniu robotnicy Jędrzejkówny nieżywe dziecko, pochowane w obszernej szufladzie komody. W szufladzie urządzony był grób dziecka, przy-

sypany ziemią i kwiatami. Aresztowana Jędrzejkówna przyznała, że przy pomocy akuszerki urodziła nieżywe dziecko, które pochowała w komodzie, by się z niem nie rozstawać.

Ujęli Lwa zamiast Włodzimierza

PRZYKRA POMYŁKA I ARESZTOWANIE POSŁA NIEWINNEGO, ZAMIAST POSŁA WYDANEGO SĄDOM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23 maja. (ps) Sprawa fatalnego „qui pro quo”, któremu legł wczoraj w nocy radykał ukr. dr. Lew Baczyński, znalazła swój odgłos w Sejmie. Oto p. Baczyński po opuszczeniu Sejmu został aresztowany na ulicy przez wywiadowców policji. Oczywiście była to pomyłka, albowiem wydany został sądem poseł komunistyczny Włodzimierz Baczyński, a nie dr. Lew-Baczyński. Posła odprawiono do komisariatu rządu, gdzie go zatrzymano jakiś czas, dopiero gdy wyjaśniło się nieporozumienie, został puszczony.

Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowym wicemarsz. Sejmu Zahajkiewicz protestował przeciwko takim metodom i domagał się jak najdalej idących satysfakcji dla p. Baczyńskiego i dla Sejmu, który został sponstrowany. Marsz. Sejmu Daszyński uznał w całej pełni niewłaściwość tego postępowania i dał wyraz ubolewaniu, oznajmiając, że natych-

miast przesłał opis całego zajścia Ministrowi spraw wewn., żądając odpowiednich kroków.

Pod koniec posiedzenia zakomunikował Marszałek, że popołudniu zjawił się Min. spraw wewn. w jego biurze i dał wyraz ubolewaniu z powodu tego zajścia, przyrzekając pociągnięcie winnych do odpowiedzialności.

Zauważyć należy, że posła Lwa Baczyńskiego ściga pewne fatum. Już na pierwszym posiedzeniu sejmowym, w czasie głośnych awantur, znalazł się on niestusznie w liczbie tych posłów, którzy przez policję zostali przemocą z sali sejmowej usunięci. Obecnie po raz drugi pada ofiarą nieporozumienia.

ZGON WYBITNEGO PISARZA SŁOWACKIEGO.

Praga 23. maja. (Tel. G. P.) W Lipniku w Jugosławji zmarł jeden z najwybitniejszych pisarzy słowackich, Marcin Kukuczyn, w wieku lat 67. Pogrzeb odbędzie się w dniu 24. bm. w Zagrzebiu.

Przeciw obstrukcji, hemoroidom, zaburzeniom w żołądku i kiszkiach, zastoinie w wątrobie i śledzionie, bólowi krzyża, zaleca się picie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” kilka razy dziennie. Badania lekarskie chorób podbrzusza stwierdziły, że woda Franciszka-Józefa działa zawsze pewnie, łagodnie i skutecznie. 4395

PODPISANIE POLSKO-CHIŃSKIEGO TRAKTATU PRZYJAŹNI.

Warszawa, 23. maja. (Tel. G. P.) 19. bm. delegat pełnomocny Rządu Polskiej p. Pindor podpisał w Pekinie traktat przyjaźni i handlowy z rządem chińskim. Traktat oparty jest na zasadzie bezwzględnej wzajemności i na klauzuli największego uprzywilejowania. Po ratyfikacji MSZ. będzie mogło przystąpić do zorganizowania poselstwa w Pekinie i placówek konsularnych w Charbinie i Szanghaju.

SKAZANIE MORDERCY PREZYDENTA ŁODZI.

Warszawa, 23. maja. (Tel. G. P.) Sąd apelacyjny wydał dziś wyrok w sprawie Rydzewskiego, zabójcy prezydenta m. Łodzi. Rydzewski skazany został na bezterminowe ciężkie więzienie.

DOSTANIEMY PAPIEROSY BEZ NIKOTYNY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 23. maja. (st.) Wzorem monouli zagranicznych polski monopol tytoniowy zamierza przystosować niektóre swoje fabryki do produkowania wyrobów odnikotyzowanych. Tytułem próby puszczone będą w obieg na razie papierosy, później i tytoń.

KUBA ZAPRASZA EMIGRANTÓW Z POLSKI.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (st) Poseł Kuby, Ferrera, udaje się z polecenia swego rządu w dłuższą podróż celem propagandy emigracyjnej, m. i. do Polski, Czechosłowacji i Szwajcarii. Emigranci polscy i czechosłowaccy mają otrzymać ziemię na założenie osiedli na korzystnych warunkach.

FRANCUZ LE PARIS ZACZYNA LOT NAD ATLANTYKIEM.

Paryż, 23. maja. (Tel. G. P.) Kapitan marynarki francuskiej Le Paris zamierza rozpocząć w dniu 25. bm. lot Brest-Nowy Jork przez wyspy Azorskie z ewentualnym zatrzymaniem się na Bermudach. Kap. Paris'owi mają towarzyszyć dwa inne samoloty francuskie.

SAMOŁOT PASAŻERSKI SPŁONAŁ POD KOLONJĄ.

Berlin, 23. maja. (Tel. G. P.) Dziś spadł pod Kolonją samolot pasażerski, typu Fahnman, utrzymujący komunikację pomiędzy Kolonją i Paryżem. Samolot uległ doszczętnemu rozbięciu i objęty został pożarem. Pilot i pasażerka zginęły w płomieniach.

TRZESIENIE ZIEMI KOŁO KAMCZATKI.

Moskwa, 23 maja. (Tel. G. P.) Z Władywostoka donoszą, że okolice Kamczatki nawiedzone zostały potężnym trzęsieniem ziemi. W pobliżu Kołgierskiego nastąpiły podziemne wybuchy gazów siarkowych, na skutek czego zatraciu uległy w ogromnej liczbie ryby.

BESTJALSKI ZAMACH NA POCIĄG.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa 23. maja. (st) Wczoraj około godz. 1 w nocy między Olkienicami a Oranami niewykryci sprawcy położyli między szyny sztabę żelazną. Pociąg towarowy, zderzający z Warszawy omal nie najechał na przeszkodę. Dzięki czujności maszynisty pociąg zdołano zatrzymać.

ARESZTOWANIE POLSKICH KOMUNISTÓW W BERLINIE.

Berlin, 23. maja. (Tel. G. P.) Wczoraj wieczorem przy Neue Friedrichstrasse odbywało się zebranie polskich komunistów. Agenci policyjni zjawili się niespodzianie i zebranie rozwiązali. 26 uczestników zebrania, nigdzie niemeldowanych lub legitymujących się fałszywymi dokumentami, aresztowano.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

Ze spraw miejskich

A więc Lwów będzie miał najdroższy tramwaj w Polsce.

KOSZTOWNE INWESTYCJE OPARTE NA POŻYCZCE, KTÓREJ SIĘ JESZCZE NIE DOSTAŁO. — ZAMIĄST 15 MILJONÓW TYLKO 5. — GMINA STRACIŁA 100 TYS. ŻŁ. NA NIEPOTRZEBNYM PRZEDWCZESNYM ZAKUPIE MILJONA CEGIEŁ. — LEPIEBYŁOBY PRYZNAĆ SIĘ DO BŁĘDU, NIŻ OBCIĄŻAĆ JEGO KONSEKWENCJAMI KIESZENIE LUDNOŚCI..

Lwów, 24. maja.

(.) W związku z podaną w „Gazecie Porannej“ z dnia 19. maja wiadomością o zamierzonym przez p. Komisarza Strzeleckiego zaciągnięciu pożyczki zagranicznej w wysokości 5 milionów dolarów, dowiadujemy się, że mimo bardzo silnej opozycji, jaką projekt ten wywołał w Radzie Przybocznej, rokowania nie zostały przerwane a w Magistracie odbywają się w dalszym ciągu pod przewodnictwem p. Strzeleckiego konferencje z reprezentantami konsorcjum zagranicznego.

*

Podwyższenie cen biletów tramwajowych.

Na ostatnim posiedzeniu Komisji budżetowej uchwalono podwyższyć cenę biletów tramwajowych o 5 groszy. Po wprowadzeniu w życie tej podwyżki Lwów będzie miał najdroższy tramwaj w Polsce.

*

Oba powyższe fakty trzeba zestawić z arbitralnym stanowiskiem, jakie p. Komisarz Strzelecki zajął w sprawie teatru, narzucając z lekkim sercem Komisji dla spraw budżetu teatralnego zwiększenie dotacji na teatr o 155 tys. złotych.

Jeżeli rozważymy te fakty pod wspólnym kątem widzenia, to musimy stwierdzić z ubolewaniem, że p. Komisarz Strzelecki mimo porażek odniezionych na tak licznych polach, mimo głosów ostrzegawczych nawet z kół swych najbliższych przyjaciół politycznych niczego się nauczyć nie chce i niczego zapomnieć.

Gdy jednak ta stałość linii, po której p. Kom. Strzelecki wbrew wszystkiemu i wszystkiemu prowadzi gospodarkę gminy, musi mieć zgrabne dla naszego miasta skutki, nie możemy nawet mimo całego respektu dla paragrafu 32 pozostawić tych spraw bez rzeczowego omówienia.

Jak wiadomo przy układaniu budżetu nadzwyczajnego na rok 1928/29, p. Komisarz Strzelecki wystąpił z bardzo śmiałym projektem zaciągnięcia 30-miljonowej długoterminowej pożyczki na cele inwestycyjne w Banku Gospodarstwa Krajowego.

I w pełnym energii młodzieńczym śmiechu rozmachu zajął się p. Komisarz uspokoić, czy pożyczka ta zostanie istotnie miastu udzielona, już ubożono program daleko idących inwestycji, a co więcej rozpoczęto na konto tej jeszcze w obłokach bujającej pożyczki kosztowne roboty inwestycyjne.

Niestoty, w międzyczasie nad losami pożyczki zaczęły się gromadzić coraz czarniejsze chmury. B. G. K. już był skłonny udzielić tylko połowę pierwotnej kwoty, to jest 15 milionów, a z czasem i te nadzieje okazały się złudne i skończyło się na razie na przyznaniu miastu 5 milionów i to krótkoterminowej pożyczki.

Myliłby się jednak ktośby sądził, że to niepowodzenie ostudziło zapał pożyczkowy p. Komisarza. Przeciwnie pozostał on przy swojej dewizie: „po-

życzać i inwestować“, pożyczając mniejsza o to za jaką cenę, inwestować mniejsza o to, w jakim kierunku.

Ta farysowska fantazja p. Komisarza rządu musi napędzać największą trwogą wszystkich dobrze i trzeźwo myślących obywateli miasta, zwłaszcza, jeśli się zważy, na jakie to inwestycje mają być użyte te pieniądze, zdobyte na pewno nie pod łatwymi warunkami.

Na ich liście znajdują się sadzawki zamarystynowskie, z których pożytek mieć będą chyba tylko pewne przemysły, które się tam zgrupować zamierzają i którym pono można przypisać ojcostwo tego projektu.

Dalej linja tramwajowa przez ulicę Fejczyńską, przechodząca przez mało ruchliwe i przeważnie niezabudowaną dzielnicę miasta, jeśli nie weźmiemy pod specjalną uwagę rzadko rozsianych will, oraz położonych przy tej ulicy parcel budowlanych rozmaitych komiarskich personae gratae.

Niemniej nie można pominąć szeroko zakrojonych planów budowlanych p. Strzeleckiego, które, jak wiemy, spotkały się z ostrą krytyką bardzo poważnego odłamu Rady Przybocznej jako niecelowe, a wysoce angażujące majątek gminy itp.

Każdy trzeźwo myślący musi z pewnością przyznać, że jeżeli zaciągnięcie względnie koczystej pożyczki w B. G. K. spaliło na panewce, to na prostszym rozwiązaniem sprawy byłoby zaniechanie tych wszystkich niekoniecznych i nieproduktywnych inwestycji i ograniczyć wydatki gminy w myśl przysłowia: „wedle stawu grobla“.

To też nasuwa się pytanie, dlaczego p. Komisarz zamiast wyciągnąć logiczne konsekwencje z zaisnialego stanu rzeczy, rzuca się w dalsze awantury pożyczkowe?

Tu musimy stwierdzić, że obok znanego uporu w przeprowadzaniu swych zamierzeń p. Komisarz ma także po temu inne powody.

Mianowicie zanim jeszcze Rada Przyboczna zgodziła się na projekty budowlane gminy, już zarząd miasta zakupił na te budowy przeszło milion cegieł i to po cenach tak wysokich, że jak obecnie już, gmina na tym interesie straciła około 100 tys. zł.

Gdy w podobnym stosunku zaangażowano także kapitały w przygotowaniu innych materiałów, gdy rozpoczęto szereg robót, które już obecnie pochłonęły znaczne bardzo kwoty, to dziś już stacza się zarząd miasta dalej po tej równi pochyłej porażkowo i

KINO „LEW“ Wyświetla najwspanialszy film produkcji „First National Pictures“ Piękna, urocza

Konstancja Talmadge

w doskonałej tragikomedji p. t. VENUS z WEFECJI“.

Przedłużenie konkursu teatralnego.

KOMISJA BUDŻETOWA UCHWAŁIŁA PRZEDŁUŻYĆ KONKURS NA DZIERŻAWĘ I ROZPISAĆ NA DYREKTURĘ TEATRÓW. — WYPOWIEDZENIE KONTRAKTU Dyr. TRZCIŃSKIEMU. — SPRAWY WODOCIĄGOWE.

Lwów, 24. maja.

(jp.) Wczoraj odbyło się zgodnie z zapowiedzią na ostatniej pełnej Radzie posiedzenie Komisji budżetowej w sprawie teatralnej.

Po dyskusji uchwalono nie zmieniać odnośnej pozycji budżetowej, to znaczy ograniczyć maksimum subwencji miejskiej na teatry do kwoty 720 tys. zł. rocznie.

W dalszym ciągu obrad uchwalono wypowiedzieć dyrektorowi Trzczińskiemu umowę, celem uniknięcia automatycznego przedłużenia na rok następny kontraktu, przyczem zaznaczono, że wypowiedzenie nie przesądza możliwości przedłużenia kontraktu na rok następny.

Równocześnie uchwalono przedłużyć okres przyjmowania ofert na dzierżawę do dnia 3. czerwca, oraz rozpiścić konkurs na dyrektora teatrów również z terminem przyjmowania ofert do 3. czerwca.

Ten krótki czasokres został oznaczony ze względu na konieczność rychłego przystąpienia do organizacji nowego sezonu i angażowania personelu.

W ciągu dyskusji zabrał głos kom. Strzelecki, „aby się przeciwstawić fałszywie rozszerzanym pogłoskom w sprawie gospodarki teatralnej i deficytów tegorocznych“.

Z długich wywodów jednak wyłuskana krótka treść, oparta o wymowę cyfr jest ta, że p. komisarz Strzelecki przyznał, iż w roku bieżącym absolutny deficyt jest wyższy o pół miliona od deficytu roku poprzedniego. Według własnych zapodań p. komisarza, deficyt roku poprzedniego wyrażał się w kwocie 875.870 zł., zaś obecnie do dnia 1. września 1928 wyniesie maksymalnie 1.180 tys. zł. W obecnej chwili, tj. do 1. maja deficyt osiągnął kwotę 820.650 zł.

Po zakończeniu sprawy teatralnej komisja budżetowa zajmowała się budżetem Zakładu wodociągowego. W toku obrad zaznaczono, że obecnie już się na ukończeniu próby w stacji przepompownia Karaczynowie i że w najbliższym czasie już stacja ta zostanie uruchomiona, wskutek czego odpadnie potrzeba tak dotkliwie przez mieszkańców Lwowa odczuwanego czasowego zamykania wodociągów.

konwulsywnie stara się o wyrwanie pieniędzy skądkolwiekbądź, byle nie przyznać się do tego, iż lekkomyślnie wydano wielkie sumy na zapoczątkowane inwestycje, których nie ma skąd kontynuować.

Jednakowoż jakkolwiek rozumiemy pobudki komisariatu, to jednak musimy podkreślić z całym naciskiem, że ogół ludności m. Lwowa nie może ich żadną miarą aprobować.

Ani dla ratowania ambicji komisariatu, ani dla ratowania pozorów użyteczności tego, co dotychczas zrobiono, nie wolno obecnym rządowi miasta prowadzić awanturniczej polityki pożyczkowej. Lepiej stokroć przyznać się do błędu i nawet z pewnymi stratami wycofać się z nierealnych przedsięwzięć, aniżeli celem ratowania setek tysięcy czy nawet paru milionów obdružać miasto na liczne dziesiątki milionów.

Albowiem należy powiedzieć jasno i wyraźnie, iż ani moment obecny nie jest właściwy do angażowania pożyczkowego gminy, ani też komisariat wraz z Radą Przyboczną nie mają w tej mierze wystarczającej kompetencji.

Dla uzasadnienia powyższego twierdzenia należy przypomnieć, że dotychczas samorządy miejskie są zdane w sprawach finansowych na osławioną ustawę z r. 1923, wydaną za rządów min. Grabskiego w czasach najgorszego zamętu gospodarczego.

Ustawa ta ogranicza niesłychanie możliwości dochodowe gminy, pozwalając jej czerpać z bardzo niewielu i to zupełnie przeważnie wyschniętych źródeł. Zaś najprymitywniejsza zasada finansowa musi polegać na tem, aby przy zaciąganiu pożyczki były wiadome źródła, z których się ją pokryje. Tymczasem źródła te wskazuje gminie dopiero nowa miejska ustawa finansowa, która określi antycypacje granicy w podatkach państwowych.

Zanim to nastąpi, obciążanie gminy wielkimi pożyczkami jest grą w cinciubakkę.

Jakże można bowiem przewidzieć, czy będzie można pożyczkę spłacić, jeśli się nie wie, na jakie dochody gmina może liczyć.

To jedno jest natomiast pewne, że dalsze obciążanie podatkowe gminy na spłaty annitetów przechodzi wytrzymałość finansową mieszkańców i że ani Tymczasowa Rada Przyboczna, ani Tymczasowy zarządca miasta nie mają prawa obciążać gminy na długi szereg lat.

Jedynie wskazane zatem jest porzucić tę niebezpieczną grę i wrócić w skromne granice rzeczy możliwych, zanim miasto przez wybranych ze swego łona przedstawicieli nie będzie mogło decydować samo o sobie.

*

Z OBRAD KOMISJI TECHNICZNEJ. Przygotowania na Kongres Eucharystyczny. — Zakupno desygnatorów.

Lwów, 24. maja.

(jp.) Na wczorajszym posiedzeniu Komisja techniczna wśród szeregu spraw drobniejszych omawiała sprawę przygotowań eucharystycznych z mającym się odbyć we Lwowie kongresem eucharystycznym. Uchwalono wyasygnować na ten cel 23.000 zł.

Nadto uchwalono zakupno dalszych dwóch desygnatorów, mianowicie większy ma być zakupiony w firmie Barman i Schwede w Warszawie i drugi mniejszy w firmie duńskiej w Kopenhadze.

Bandyta przy pomocy swych dwu sióstr zamordował rodzinę Hansów w Uhnowie.

POLICJA OBECNIE WYKRYŁA I UJĘŁA SPRAWCÓW BESTJALSKIEGO MORDU. — BRAT BANDYTY OBWIŃNIONY O ZAMORDOWANIE DWU STARUSZEK. — WYRAŻNA ZAPOWIEDZ ZBRODNI. — ZEZWIERZĘCONE KOBIETY POMAGAŁY BRATU ZARĄBAĆ TROJE OSÓB.

Lwów, 24. maja.

(—) Ubiegłego tygodnia donieśliśmy o wstrząsającej zbrodni potrójnego morderstwa, dokonanego w Uhnowie w pow. rawskim na rodzinie krawca Hansa, złożonej z męża, żony i średniego dziecka. Jak już wówczas donieśliśmy, rzezi tej dokonano w sposób niezwykle ohydny, gdyż wszystkich troje zarabano siekierą. Rano jeden z sąsiadów znalazł w przedpokoju Hansa leżącego na ziemi z rozplataną czaszką, a w sypialni jego żonę i dziecko.

Dochodzenia prowadzone energicznie przez miejscową policję, doprowadziły wczoraj do ujawnienia sprawców tego potrójnego morderstwa, które w całej okolicy wywołało olbrzymie poruszenie, tembardziej, że przed miesiącem także w Uhnowie w podobny sposób zamordowano staruszkę Teklę Żurawiecką i ciężko zraniono przybyłą do niej znajomą Marię Rezytyło.

Oto ustalono, że niejaki Jan Krzaczkowski, miejscowy opryszek, którego brata uwięziono pod zarzutem zamordowania Żurawieckiej, na kilka dni przed morderstwem rodziny Hansów opuścił więzienie, gdzie odsiedział rok za popełnienie kradzieży u Hansów. Po powrocie do domu Krzaczkowski spotkawszy na ulicy Hansową, która spowodowała wówczas jego aresztowa-

nie, odezwał się do niej: „To wy jeszcze żyjecie, wkrótce będzie wam koniec“.

Istotnie w kilka dni później Krzaczkowski wspólnie ze swoimi siostrami Wiktorją i Marią wtargnął po północy do mieszkania Hansów i tam we trójkę dokonali oni tej bestjalskiej zbrodni. Jak ustalono, w samym akcie morder-

stwa brały czynny udział obie Krzaczkowskie.

Wykrycie sprawców potwornej rzezi na rodzinie Hansów przyjęte zostało przez całą ludność Uhnowa z uczuciem nigi i z wyrazami uznania dla sprawności policji. Zbrodniarzy odstawiono do sądu okręgowego we Lwowie.

Zdrojowisko
Piszczany

Z 1000 m. głębokości wulk. siarczano-błotne źródła 67° C. Kuracja daje nadzwyczajne wyniki przez wydzielanie chorobowych składników przy reumatyzmie, ischias, podagrze, chorobach kobiecych. Pierwszorzędne pomieszczenie w Thermia-Palaco (naturalne kąpiele błotne w domu). Dobre hotele mieszczańskie z utrzymaniem. Wspaniałe położenie nad rzeką karpacką Waag. Kąpiele słoneczne, park naturalny, spacer na plaży, tenis. Informacje osobiste: Apteka Mikolascha, pisemnie: Biuro Piszczany dla Polski, Cieszyn. 3349-9

Zuchwały napad rewolwerowy trzech bandytów w pociągu pod Stryjem.

TRZEJ OPRYSKOWIE POD GROZĄ REWOLWERÓW USIŁOWALI OGRABIĆ PODRÓŻNYCH. — IŚCIE KINOWY POŚCIG PRZEZ CAŁY POCIĄG. — BANDYCI ZDOŁALI ZESKOCZYĆ I UMNĄĆ DO LASU.

Lwów, 24. maja.

(—) Wczoraj rano cały Stryj z okolicą został zaalarmowany wieścią o zuchwałym napadzie uzbrojonych w rewolwery bandytów w pociągu osobowym, zdążającym z Mikołajowa nad Dniestrem do Stryja. Wiadomość ta wywołała łatwo zrozumiałe poruszenie.

Oto z powodu przypadającego we czwartek święta gr. kat., targ w Stryju, na który zjeżdżają się z dalekich nawet okolic tłumnie kupcy i handlarze, odbyć się miał we środę. W dniu tym pociągi zdążające do Stryja były prze-

pełnione podróżnymi, zaopatrzonymi w golówkę i produkty.

Nieznani na razie z nazwiska

trzech bandyci

postanowili w dniu tym dokonać napadu i dobrze się obłowić. Gdy przepełniony pociąg osobowy nr. 1743 wyjechał ze stacji Piaseczna, nagle w jednym z wagonów III kl. powstał z miejsc trzech mężczyzn i wydobywszy rewolwery, skierowali je do podróżnych, żądając pieniędzy i kosztowności. W tej samej chwili na szczęście

wszedł konduktor,

na którego widok podróżni nabrali od-

wagi i podnieśli ogromny krzyk. Teraz z kolei bandyci przestraszyli się i porwawszy mandoliny i kilka złotych, zrabowanych jednemu z jadących, rzucili się do ucieczki.

Rozpoczął się pościg taki, jaki często widzujemy w awanturnicznych filmach. Rabusie bowiem poczęli uciekać

z wagonu do wagonu,

aż wreszcie na ostatniej platformie obok parowozu zatrzymali się i zamknąwszy drzwi, rewolwerami grozili każdemu, kto by chciał je otworzyć. Dopiero na stacji Bilcza Wołcza, gdy pociąg zatrzymał się, bandyci szybko zeskoczyli z platformy i rzucili się do ucieczki w głąb lasów, położonych obok stacji. Zawiadomione władze policyjne zarządziły za bandytami pościg.

NADESŁANE.

SPECJALISTA CHOROBY SKÓRNYCH I WENERYCZNYCH
Dr. LAUTERSTEIN

Lwów, Sykstuska 37, (róg Słowackiego).
Leczenie włosów, plam, znamion, elektro-
liza, lampa kwarcowa 7091-10

Podziękowanie.

JW. Panom Lekarzom Kliniki chorób dziecięcych Uniwersytetu lwowskiego za wyleczenie dziecka z tak ciężkiej choroby, a specjalnie str. asystentowi p. dr. A. Chwałkowskemu, który tak sumiennie zajął się leczeniem, składają serdeczne „Bóg zapłać!“ 4446

Steczyszynowie.

Za spokój duszy s. p.

TADEUSZA WILLNERA

odbędzie się Msza św. w kościele św. Elżbiety w piątek, dnia 25. maja, o godzinie 8.30, na którą zapraszam Krewnych, Przyjaciół i znajomych. 4435

MATKA.

Podziękowanie.

W bezgranicznym bólu z powodu tragicznej śmierci syna mego, śp. Tadeusza, doznałam tak wiele pomocy moralnej i współczucia, że nie jestem w możności każdemu z osobna wyrazić swej wdzięczności. Ta więc droga składam serdeczne „Bóg zapłać!“ przedwzrostkiem P. P. Lekarzom, którzy przeprowadzili operację, a w szczególności p. prof. drowi Tadeuszowi Ostrowskiemu, p. Dyrektorowi dr. Andrejowi Pohoreckiemu, p. drowi Jakóbowi Selzerowi, tudzież tym, którzy oddali ostatnią posługę memu przedwzrostkiem zgasiemu dziecku: ks. prof. A. Jonganowi, ks. ks. katechetom Sokolowskiemu i Kamcio; p. Prezydentowi I. Dembowskiemu, p. drowi Tytusowi Zajączkowskiemu, p. drowi Tadeuszowi Kowarczykowi, dyrektorowi p. Szujkiewskiemu i Gronu Nauczycielskiemu III-go gimnazjum, Kolegom śp. Zmarłego i wszystkim Przyjaciółom i Znajomym. 4436

NATALJA WILLNEROWA.

We Lwowie, dnia 24. maja 1928.

Oburzenie parafian kościoła św. Elżbiety odniosło pożądany skutek.

ZANIECHANO „BUDOWLI“, KTÓRA WYWOŁAŁA ŻYWIŁOWY PROTEST TŁUMU.

Lwów, 24. maja.

(—) Wczorajszy nasz artykuł o wybuchowej demonstracji mieszkańców dzielnicy gródeckiej w związku z rozpoczęciem budowy miejsca ustępowego, w ogrodzie kościoła św. Elżbiety, został skontfiskowany. W artykule tym daliśmy jedynie wyraz nastrojom ludności dzielnicy gródeckiej, która ten krok czynników państwowych do głębi pomszyl i zranił jej uczucia religijne.

Obecnie tylko sprawozdawczo o mówimy wypadki, które rozegrały się przedwczoraj wieczorem na pl. Bilczewskiego. Rano w ogrodzie kościelnym zjawili się dwaj architekci w towarzystwie proboszcza ks. Sigmunda i wymierzili za zgodą jego jako gospodarza ogrodu parafialnego, miejsce pod budowę ustępu, koniecznego wobec przewidzianego licznego zjazdu ludności z okazji Kongresu Eucharystycznego.

Wybrano właśnie to miejsce u wlotu ul. Leona Sapiehy i Szeptyckich, gdzie, jakby na ironię, ustawiona jest tablica z napisem: „Ogród ten poleca się opiece P. T. Publiczności“. Widocznie ani Ksiądz proboszcz, ani przybyli architekci nie zauważyli napisu tego, gdyż dopuścili do zdewastowania znacznej części z trudem zasianego trawą ogrodu. Wkrótce przybyli robotnicy i rozpoczęli kopać ziemię, a niebawem przywieziono materiały budowlane i przed wieczorem ustawiono rusztowania.

Widok robotników zajętych tego rodzaju robotą w ogrodzie kościelnym zwał ciekawych parafian, którzy dowiedzieli się niebawem, jaki jest cel tej roboty. Łatwo sobie wyobrazić, jakim zawrzało oburzeniem, zwłaszcza, że najbliższa okolica kościoła św. Elżbiety obfituje w moc wolnego terenu, na którym można było ów ustęp postawić.

Pod wieczór zebrały się tłumy ludzi, które głośno dawały wyraz swemu oburzeniu, a wreszcie na hasło z tłumy młodzież rzuciła się na rozpoczętą budowę i w mgnieniu oka całe rusztowanie rozniosła. Wówczas dopiero władze policyjne wysłały dwóch posterunkowych, którzy zresztą nie mieli powodu do interwencji, gdyż parafianie nie dopuszczali się żadnych ekscesów.

Przez cały dzień wczorajszy jeszcze obok miejsca, które usiłowano sprofanować, gromadziły się tłumy parafian kościoła św. Elżbiety, komentując postępek odpowiednich czynników. Dla zilustrowania nastroju ludności dzielnicy gródeckiej świadczy fakt naocześnie zaobserwowany, że kilku poważnych obywateli (emeryt. kolejarzy) na widok roboty tej zapłakano, w ten sposób dając wyraz swego protestu.

W ciągu dnia wczorajszego przerwanej roboty już nie kontynuowano i — jak się dowiadujemy — ów pawilonik zbudowany zostanie w innym miejscu poza obrębem ogrodu parafialnego

Krakowska parka bandycka

ujęta w Rohatynie.

Lwów, w maju.

(—) Policja państwowa w Rohatynie wysledziła ukrywającego się groźnego bandytę Feliksa Makulę rodem z Mogiły, zamieszkałego w Krakowie. Makula poszukiwany przez krakowskie władze sądowe, dla zatarcia śladów przesiedlił się do Rohatyna pod pseudonimem „Starościak“ wraz ze swoją narzeczoną M. Wiligołówną i tu czuł się bezpieczny, jednak dzięki czujności i sprawności naszej P. P. w Rohatynie, cieszył się wolnością niedługo. Post. Karczewicz i st. post. Wałkowski ujeli bandycką parkę i mieli odstawić ją do Krakowa. Przy nakładaniu kajdanków Wiligołówna targnęła się na post. Mauera, gryząc go w palec tak groźnie, że musiano wzywać pomocy lekarskiej. Wobec tego parkę przytrzymano aż do przeprowadzenia śledztwa, poczem oboje zostaną odstawieni do sądu okr. w Brzeżanach, zaś po odbyciu kary przetransportowani do Krakowa.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

Z dnia.

JAK SIĘ WAM PODOBA?

Wobec konfiskaty wczorajszego numeru powtarzamy poniższy artykuł ze względu na żywe zainteresowanie, jakie poruszana w nim sprawa budzi w naszym mieście. (Red.)

Lwów, 24. maja.

Stara jak świat anegdota angielska opowiada o pewnym dżentelmenie, co to spostrzegł leżącego w londyńskim błocie suwerena. Usiłuje go podnieść, ale moneta stawia opór, jakby ją przykuto do ziemi. Wreszcie używszy całego wysiłku wyciąga wraz z suwerenem rękę ludzką, a potem — drugiego dżentelmena. Wzajemne przedstawienie i następujący dialog:

Dżentelmen nr. I.: Cóż za straszliwe błoto mamy w tym Londynie!

Dżentelmen nr. II.: To jeszcze nic, bo ja stałem na dachu dyktansu, który zapadł się tu razem z podróżnymi.

Mutatis mutandis podobny kłopot mamy z p. Ignacem Jaegerem. Zaczęło się skromnie, od wzmiątki rzuconej mimochodem, a ciąg dalszy jest nieustającą serją coraz dziwniejszych odkryć.

Rozyliśmy mrowisko. Niema dnia, aby nie zgłaszał się ktoś z nowymi szczegółami o życiu i czynach tego luminarza Rady Przybocznej. Jest tego spora teka, a informatorów nie brak. I na pochwałę Lwowa trzeba zaznaczyć, że nie są to ludzie, mający z p. Jaegerem niewyrównane porachunki, lub w ogóle powody do szkody dla niego. Pragną swyciestwa prawdy i dobrej sprawy; wiedzą, zbyt dużo, aby im sumienie pozwoliło milczeć.

Osobiście dość mamy tych niepachnących historii i jeśli udzielamy im miejsca, czynimy to w przekonaniu, że może w ten sposób dorzucimy cegiełkę do gmachu, któremu na imię: zdrowie społeczne.

Dla ilustracji działalności naszego „wielce zaskręzonego i poważnego obywatela” podajemy dziś jeden tylko fakt, ale wymowny. Oto na krótko przed ostatnimi wyborami sejmowymi wystosowana została do Zarządu gminy lwowskiej zbiorowa oferta w sprawie dostawy litograficznych wpisów wyborczych. Ofertę tę podpisały na podstawie wzajemnego porozumienia firmy: Książnica-Atlas, Karpalić, Czajkowski, Hogedüs, Andrejszyn — i Ignacy Jaeger. Cenę ofertową miano ustalić na 12 gr. od arkusza, jednak p. Jaeger, uważając, że „należy wyzyskać koniunkturę”, przelansował podwyższenie ceny na 25 gr. Oferta została wysłana, ale nie została przyjęta. Bo coż się okazało? Oto równoległe do oferty wspólnej wniósł w sekretzie p. Jaeger ofertę własną, w której obniżył przez siebie wyśrubowaną cenę do 22 gr., a ponadto wykorzystując swe wpływy — dostawę zdobył. Inni oferenci zostali skwitowani rzuconymi z łaski odpadkami.

W świetle tego przykładu jaśnieje

Bóle uśmierza

Aspirin-
w tabletkach

Żądać w oryginal. opakow. „Bayer”
Do nabycia we wszystkich aptekach.

CO MÓWI NEMO.

BRATKI.

Hej! aksamitni się bratkowy lan
Pod moim oknem, na tle białych ścian.
Jest wśród ogródka swym odrębnym światem:
Bajką, kolorem, pieśnią, aromatem.

Ciągle odkrywam w nim jakowyś cud,
Nowe uroki, niewidziane wprzód
I gdy nad grządką oczy swe pochyle
Spostrzegam tyle i rozumiem tyle.

Popatrz uważnie i w swej duszy zważ:
Wszak każdy bratek ma odrębną twarz
I malowany jest na inny sposób.
I przypomina tyle znanych osób.

Jeden jest dobry i patrzy przez łzy,
Drugi skrzywiony, podstępny i zły,
Jeden dziewczyny twojej wciela dasy,
Drugi ma bródkę i podkrętnę wąsy.

A ten bez żadnych rysunków na tle
Jest taki smutny dziś jak serce twe.
Roju pszczelnego słodyczą nie darzy
I już za słońcem nie obraca twarzy.

„kryształowy” charakter p. Jaegera z dwóch stron. Przedewszystkiem widzimy tu członka Rady Przybocznej w charakterze dostawcy miejskiego, rzecz prawnie niedopuszczalną i słuszenie wypominaną niektórym członkom poprzedniej reprezentacji gminnej. Ponadto zaś w tym przykładzie — dodajmy jednym z wielu — występuje „etyka kupiecka” i „solidność” p. J. w zupełnie klasycznych barwach.

Możliwe, że u niektórych ten „zreżymny trik” p. Jaegera budzi podziw i zazdrość, ale na pociechę trzeba dodać, że więcej jest takich, którzy reagują na podobne „metody” „cenionego przemysłowca” wstrętem i obrzydzeniem. Co do nas — pozostawiamy zagadnienie zdrowemu sądowi Czytelników.

Z TEATRU.

SUKCESY ARTYSTYCZNE
LWOWIANKI.

P. Helena Hałacińska święci w Krakowie triumfy w roli Judyty w „Księdzu Marku”.

Lwów, w maju.

(H) Obecnie wznowiono w teatrze krakowskim z bardzo wielkim powodzeniem genialny dramat mistyczny Słowackiego „Księdza Marka”, grany również w poprzednim sezonie teatralnym we

Lwowie. Wielkie triumfy święciła w tym poemacie dramatycznym p. Helena Hałacińska w roli Judyty, kreowanej zresztą świetnie na scenie lwowskiej przez p. Leonję Barwińską.

Prasa krakowska nie szczędzi p. Hałacińskiej wyrazów gorącego uznania. I tak p. Pochmarski pisze w „Nowej Reformie”: „Właściwy artystyce typ heroiny znalazł w tej roli wspaniały wyraz. A co najważniejsze — Judyta p. Hałacińskiej fascynowała i bujnością urody i wewnątrznie różniczkowaną a bogatą grą uczuć — poprzez tkliwość, mściwość, egzaltację, aż do modlitewnych tonów — a także doskonałą harmonją słowa jako wyrazu duszy...”. W „Głosie Narodu” zaś czytamy w recenzji p. Szukiewicza: „Widziałem w tej roli Siemaszkową, Wysocką i śp. Łuszczkiewicz-Gallową. Ta ostatnia była świetna. P. Hałacińska przezwyciężyła jej Judytę. Nietylko krasą, która nie jest zasługą artystki, lecz interpretacją. Być rasową, mściwą izraelitką, a przez podświadomą pracę ducha przerodzić się w piastunkę wszechprzebaczącej miłości, przyłgnąć ustami do butów goima i uwielbić go, a potem go przekląć, i tak przerzucając się parokrotnie w otchłań najsprzeczniejszych uczuć, nie ulec rozszczepieniu artystycznej jaźni, na to trzeba nielada intuicji i opanowania środków ekspresji scenicznej...”

A więc sukces istotnie pierwszorzędny, z którego p. Hałacińska może być dumna.

Horbaty mordercą.

Lwów, 24. maja.

(—). Przedwczoraj wieczorem w czasie wesela, odbywającego się w domu Dmytra Pucywiata w Czerniowie, pow. Sokal, Michał Horbaty wraz z kilku jeszcze towarzyszami, mając porachunki z obecnym na tem weselu Iwanem Fedewiczem, zadał mu rany ostrym narzędziem w głowę, tak, iż Fedewicz zmarł. Sprawcę morderstwa, oraz współwinnych w tej zbrodni areztowano.

FEJLETON „GAZ. POR.” z 25. V. 1928.

E. v. M.

Tancerka Faragha

Han, daleko, na przystani, nieopodal od L., owego czarującego miasteczka portowego na wybrzeżu oceanu Spokojnego stał wojenny okręt „Bussard” z zarzuconą kotwicą.

Biały statek malowniczo się znaczył na ciemno-błękitnym tle kopuły niebieskiej u góry i zielonkawo-polyskującej tafli morskiej u dołu. Drobne, piana pokryte grzbiety fal, raz po raz wymurzające się z ponad powierzchni wodnej, muskały zlekka, jakby żartobliwie, dziób okrętu. Całość tętnęła spokojem, pełnym barw i życia.

Bezpośrednio niemal po jasnym dniu ciemna noc zapadła. Światła rozblęły. Niewielki biały okręt wojenny stał — błyszczącymi oczyma w mroki patrząc, zwolna się kręcąc, jakgdyby podziemskimi potęgami w ruch wprawiany — na straży miasteczka L.

Jasno oświetlony był również gmach klubowy. Przytłumione dźwięki muzyki brzmiały jak zaczarowane w wonnej, ciepłej, dziwny nad dziwnymi obiecującej i zwodniczej nocy podzwrotnikowej, co ludzi, wabi, przestawca — bezcielesna, a cudownymi, nieznanymi tonami wypełniająca jąki powieltrze wokół.

Wszystko: ziemia, domy, krzewy nawet dyszały jeszcze żarem upalnego dnia,

wohlaniając w siebie chłód, płynący z morza ku miastu.

Klub szykował się na przyjęcie gości: oczekiwano bowiem oficerów z wojennego okrętu, na których część urządzano uroczystą ucztę, wraz z buczną zabawą.

Zbyt często, niestety, korzystają w podzwrotnikowych miastach z każdej sposobności do urządzania festynów. Witają radośnie każdą madarzącą się okazję do przerwania monotoni codziennego dnia.

Tym razem jednak święto było wyjątkowe, osobliwe: obchodzono zwycięskie stłumienie powstania, które się znowu dało zauważyć czasu żniw „miama”, a jednocześnie żegnać miano oficerów „Bussarda”, zamierzających z okrętem swym opuścić wody tropikalne, by powrócić po trzyletniej nieobecności do Europy.

Europa! Ojczyzna! Powitanie! Te trzy słowa wycharowywały najmiłsze obrazy przed wyrokiem, budząc wieczne tłumione uczucia nostalgii i tęsknoty za krajem i rodziną.

Na tarasie przed klubem stały już wygodne krzesła i niskie stoły z whisky i brandy w słomiankach. Czarni lokaje w swych białych, długich „kunzu” i białych czapkach na głowach uwijał się gorliwie na wszystkie strony. Świeczniki w pensonowych i zielonych obłonach-parawanikach z papieru stały na biegnących wokół całego gmachu klubowego poręczach z surowego drzewa, pociągniętego jakąś silnie pachnącą cieczą dla obrony przed szkodliwymi termitami.

Kwitnące drzewa oleandrowe wydzielają subtelny woń, stojąc dla ozdoby w wiel-

kich kadziach, które przedtem służyły do przewożenia nafty, dziś zaś pomalowane na piękny zielony kolor, grały udatnie rolę doniczek kwiatowych.

Gdzieś, jakiś zegar wybił godzinę 9-tą, o której uroczystość miała się rozpocząć.

Od okrętu wojennego odbił mady zgrabny parowiec, a jednocześnie wystrzeżeniem w górę ognistych rakiet dano znać, że goście opuścili już okręt wojenny.

Bezszelestnie sunęła łódź parowa po czarnej toni, by niebawem przybić do brzozy tuż przed gmachem klubowym.

Europejczycy, mieszkający w miasteczku byli już zebrani, przywitano więc przybyłych głośnie „viva!”. Uroczystość zaczęła się wesoło. Wypito bowiem zaraz na początku i przy podniecających dźwiękach muzyki piło bez przerwy późno w noc whisky z sodą, brandy, a nawet sekt z szybką wypróbnianych szklanek.

Nagle jeden z młodych ludzi, asesor, zapytał, czy zebrani widzieli murzynkę Faragha ze wsi sąsiedniej tak cudownie tańczącą. Zaprzeczono gremjalnie, dopytując się ciekawie, jakim sposobem młody asesor trafił na ślad tancerki.

Ohydnym brutalnym wyraz twarzy zeszedł miłe przedtem oblicze młodzieńca, kiedy opowiadał o spotkaniu swem na szosie podczas jednego ze swych objazdów sądowych ze starym murzynem i ową młodą murzynką.

Stary konał nieprzytomnie, podczas kiedy młoda jego towarzyszą zdejwała się rozpaczać, co nie jest we zwyczaj u murzynów. Tak przynajmniej młody asesor twierdził.

Wyjątkowa uroda dziewczęcia ośmiłony uprowadził ją ze sobą, niezupełnie zgodnie z jej wolą co prawda. Ale nie robił sobie z tem żadnych skrępowań.

Faragha mieszkała w wiosce pobliskiej samotnie, zarabiając na swe utrzymanie tańcem podczas uroczystości, urządzanych przez murzynów i Indian. Tańczyła bowiem jak skończona artystka.

Opowiadanie asesora zmąciło wesoły nastrój gości klubowych. Trzeźwiejsi potępiali jego postępek; większość mężczyzn jednak, podniecona alkoholem oraz ekscytującą nerwy i zmysły muzyką zapragnęła uprzeć tę piękną murzynkę tańczącą.

Daremnie rozsądniejsi ostrzegali, że nie należy murzynów drażnić, że nie godzi się dziewczę po nocy sprowadzać po to tylko, aby jej tańcowi się przyznać. Nie zważając na przestrogi posłano kilku boys po tancerkę.

W niespełna godzinę biesiadnicy ujrzeni w blaskach księżycy zbliżający się mali orszak: byli to boys z opierającą się im najwidoczniej dziewczęciem pośrodku. Dostrzegłszy wśród zebranych tego, który ją zbeszczęścił, niemawistnym spojrzaniem przez jedno mgnienie oka objęła jego postać.

Asesor nie przesadził: proporcjonalność jej członków, czarne, jak jedwab, miękkie włosy, kolyszące się zmysłowe ruchy, fanatyczny płomień w żarzących się, długimi jedwabistymi rzęsami ocienionych oczach oraz wąskie, delikatne stopy, co się zdawały zaledwie ziemi dotykać, czyniły z tancerki Faraghy istne arcydzieło natury.

Skończyć z szalbierstwem „aparatów zręczności”!

„BAJAZZO” BUDZI ŻYŁKĘ HAZARDU I WYDZIERA BIEDAKOM OSTATNIE GROSZE. — CO NA TO KOMPETENTNE WŁADZE?

Lwów, 24. maja.

(—). Od dłuższego już czasu mieszkańcy Lwowa są świadkami niesłychanych orgji hazardu, rozgrywających się w kilkuset lokalach publicznych w naszym mieście przy t. zw. aparatach gry zręczności pod nazwą „Bajazzo”. Aparaty te umieszczone w ilości kilkuset sztuk w pierwszorzędnym lokalach kawiarnianych, we wszystkich niemal szynkach, a nawet w zwyczajnych szynkach i kilku kinach, są formalnie oblegane, głównie przez młodzież, która mamiona nadzieją wygrania podwójnej, potrójnej i poczwórnej stawki, zgrywa się na grube nawet kwoty. Jako przykład możemy przytoczyć fakt, że onegdaj w jednym z szynków przy ul. Gródeckiej pewien podmajstrzy przegrał w takim automacie

trzysta kilkadziesiąt złotych, przeznaczonych na wypłatę, poczem targnął się na swe życie.

Niemal w całej Polsce zupełnie słusznie władze zakazały umieszczenia tych aparatów i korzystania z nich, wychodząc ze stanowiska, iż rzekoma „gra zręczności” jest najpospolitszym hazardem.

Wyjątek pod tym względem stanowi województwo lwowskie, które zezwoliło niejakiemu Lanferowi na umieszczenie tych aparatów we Lwowie, udzieliwszy licencji Bratniej Pomocy Związku Legionistów, która za licencję ową otrzymuje od p. Laufera jakiś miesięczny ryczałt. Zbyt czynnem jest dodawać, że ryczałt ten nie stoi w żadnym stosunku do fantastycznych wprost dochodów, które osiąga tym aparatem p. Laufer, czy też kto inny.

Rozumiemy dobrze, że województwo zamierzało przez udzielenie tej licencji przyjść z pomocą Bratniej Pomocy Związku Legionistów, uważamy jednak, że forma tej pomocy jest w wysokim stopniu

niemoralna,

gdyż w konsekwencji możnaby również legalizować grę w „ferbla” lub „na-

Mężczyźni, porwani jej urodą, oniemieli narazie. Po chwili jednak kazano jej tańczyć.

Na schodach przykucnięty, mały garbaty murzynek uderzył w struny jakiegoś instrumentu, wydobywając zeń smutną, ułkliwą melodię.

Członki tancerki jakgdyby się nagle ocknęły ze znużenia. Ciało się wydużyło. Niewidzialne ręce ją unosić, opuszczać i wyginać gibką, od ziemi niby oderwaną istotę.

Faragha tańczyła i tańczyła; tańcząc zbiegła ze schodów i znikła w ogrodzie wraz ze swoim garbatym murzynkiem.

Europejczycy, ośnieni i oszołomieni siedzieli jak wryci. Jeden z nich tylko za tancerką podążył.

Noc ustępowała powoli przed brząskiem poranka. Głosy budzącego się dnia przypomniały Europejczykom, że pora zakończyć zabawę.

Parowiec pomknął ku upiornie lśniącejmu okrętowi wojennemu, który niebawem wyruszył w drogę powrotną.

W gmachu klubowym zaległa głęboka cisza. Nic już nie przypominało nocnej hulanki.

Młody asesor tymczasem, przez zmiję ukąziony, leżał martwy przed pustą chałą wioski murzyńskiej. Miał wyraz śmiertelnego przerażenia w szeroko rozwartych źrenicach.

Tancerka Faragha („Tajemnica”) znikła wraz ze swym ułomnym murzynkiem na zawsze. (Tłum. F. M.

szę wasze” itd. przez odpowiednie opodatkowanie na rzecz jakiejś organizacji.

Jak się dowiadujemy, właśnie przedwczoraj w Jarosławiu, gdzie również umieszczono automaty takie, przy których zgrywała się młodzież, zabierając rodzicom ostatnie nieraz grosze, naczelnik miejscowego urzędu akcyz i monopoli

zarządził opieczutowanie tych aparatów, a decyzję w tej sprawie wydać ma Dyrekcja Loterii Państwowych w Warszawie. Trudno zrozumieć, że powołana instytucja we Lwowie, a mianowicie urząd akcyz i monopoli nie wględnął dotąd w tę sprawę i nie położył swego weta. Również mu-

simy wyrazić zdziwienie, że p. kom. Strzelecki ze swej strony bardzo pochopnie zgodził się na uprawianie hazardu, za co zresztą owo przedsiębiorstwo również opodatkował na rzecz Magistratu.

Tuszyny, że kompetentne czynniki w interesie publicznym zrewidują swój stosunek do przedsiębiorcy tych automatów, rujnujących i niszczących najbardziejniejsze rzesze.

Dochody p. Laufera i Ski sięgają setek tysięcy złotych, czego dowodem jest fakt, że wymienione przedsiębiorstwo urządziło sobie wspaiałe biura przy ul. Kościuszki, ponadto funkcjonariusze jego prowadzą prawdziwie magnacki tryb życia. Charaktery-

stycznym jest również fakt, że niektóre z automatów, zwłaszcza 50 gr., urządzone są w ten sposób, że fizyczną wprost

niemożliwością jest wygranie,

gdyż kolec, po których biegnie kulka, są specjalnie porozechylane tak, że na kilkadziesiąt razy zaledwie raz lub dwa uchwycenie kulki jest możliwe. Prócz tego w razie większej przegranej niemożliwością wprost jest odegranie przegranej sumy, gdyż po zapelnieniu szyny aparatu wrzucone pieniądze leżą wprost do puski. Gdyby graczowi — co jest zresztą wprost niemożliwe — udało się wypróżnić całą szynę, odegra zaledwie kilka złotych, reszta zaś przepada, gdyż właściciel lokalu, w którym aparat jest ustawiony, oświadcza wówczas, że szyny świeżą monetą napelnić nie może, gdyż aparat ten nie należy do niego i nie posiada od niego klucza.

We Lwowie dziennie przegrywają kilkanaście tysięcy złotych, dzięki czemu miasto zmieniło się w jedno wielkie Monte Carlo.

Ostatni wódz plemienia Mohawk.

ROMANTYCZNY KRÓLIK INDIJAŃSKI. — WYCIEZKA DO EUROPY. — ROMANS Z PIĘKNĄ HOLENDERKĄ. — SZLACHETNA DUMA I MĘSKA ŚMIAŁOŚĆ PRZEKONAŃ. — PIĘKNY TYP RASOWEGO INDIJANINA.

(Do ryciny na stronie 1-szej).

Nowy Jork, w maju.
(H.) Zmarł obecnie w szpitalu, „Victoria” w Montreal w wieku 79-u lat August Montour, wódz indyjski, zwany przez ziemków „Amerykańskim rumakiem”. Do krajiny wiecznych łowów podążyła jedna z

najciekawszych i najbardziej romantycznych postaci wśród naczelników „sześciu narodów”. „Amerykański rumak” był Indjaninem krwi królewskiej i pochodził z rodu starożytnego; potrafił się jednak przystosować do stosunków dzisiejszych w Ameryce. Przedsięwziął nawet w swoim czasie podróż do Europy i tutaj

zakochał się w pięknej Holenderce. Biała dziewczyna odwzajemniła jego uczucie i zgodziła się zostać jego żoną.

Gdy Angus żenił się z Holenderką, liczył już wcale pokaźną liczbę lat, był bowiem mężczyzną 57-letnim. Mimo to potrafił serce młodej i pięknej Europejki

rozpłomienić gorącym i trwałym uczuciem.

Jeden z współpracowników gazety holenderskiej „Nieuwe Rotterdamsche Courant”, spotkał się przed laty w Nowym Świecie z „Rumakiem Amerykańskim” i opowiedział potem w swoich impresjach podróżniczych w sposób fascynujący o zwiedzeniu domu wodza czarnoskórych we wsi indyjskiej Gaghnowaje, w pobliżu Montrealu.

Angus Montour zamieszkał we wsi skromny, niewielki domek wraz ze holenderską małżonką, Anną van

Dommelen, która podobnie, jak jej mąż, odgrywała w życiu czerwonoskórych wybitną rolę i cieszyła się bardzo wielkim znaczeniem i niesłychaną popularnością. Udzielono jej nawet oficjalnie godności

kobiecoego wodza plemienia Mohawków.

Holenderski dziennikarz opisuje imponującą postać wodza, jego szlachetne oblicze i okazałą, pełną siły naturę. Pani van Dommelen była to wówczas

bardzo piękna szatynka, o prześlicznych brunatnych oczach, nosząca z dumą oryginalny strój kobiet indyjskich. W małym, skromnym mieszkanku panowała ściśle holenderska czystość.

„Amerykański rumak” był ostatnim potomkiem długiej i dawnej dynastji wodzów liczego dawniej i niezmiernie bogatego plemienia Mohawków. W charakterze gospodarza potrafił łączyć dumę królewską

z nowoczesną uprzejmością i wielką gościnnością. Mówił świetnie po angielsku, a rozumiał dobrze również język holenderski. Był tak

dekoratywnym typem rasowego Indjanina,

że nieraz zwracali się doń malarze z prośbą, by zechciał im pozować do obrazów. Jeszcze niedawno przez śmierć pozował do portretu, wystawionego później w akademii sztuk plastycznych w Montrealu.

W ostatnich latach życia musiał Angus Montour prowadzić życie bardzo skromne. Wskutek nieszczęśliwych spekulacji stracił majątek i zarabiał na życie pracą cielską. Mimo to z wielką pogodą ducha znosił ten starzec te przeciwności losu.

Jego męska duma i śmiałość przekonań narażały go nieraz

na konflikt z białymi.

Pewnego razu nawet musiał przez kilka miesięcy

siedzieć w więzieniu

czego wcale sobie za ujmę nie uważał.

Dumny Indjanin cieszył się wielką popularnością i szacunkiem nawet swoich przeciwników politycznych i rasowych.

Krwawa vendetta w Drohobyczu.

WEITZ PIĘCIU STRZAŁAMI CIĘŻKO RANI SEGALĄ.

Lwów, 24. maja.

(—). Wczorajszej nocy w Drohobyczu dokonany został zamach morderczy, który w mieście wywołał wielkie wrażenie. Mianowicie o godz. 1 w nocy 23-letni Emil Weitz pięciokrotnie

strzelił z rewolweru do Jakóba Segala, ciężko go raniąc. Segala odwieziono do szpitala, zaś Weitza, który usiłował zbiec, aresztowano. Powodem zamachu morderczego była zemsta. Bliższe szczegóły są na razie nieznane.

Bandyci ciągle uciekają z więzień.

SOKALSZCZYŻNA TERENEM GRASOWANIA OPRYSKÓW. — POLICJA ICH ŁOWI, A ONI WYMYKAJĄ SIĘ PRZEZ KRATY WIĘZIENNE. — UJĘCIE CZTERECH MORDERCÓW GAJOWEGO.

Lwów, 24. maja.

(—). W ostatnich tygodniach na terenie powiatu sokalskiego zdarzył się szereg zbrodni. Policja, która pracuje z całym poświęceniem, nie jest w stanie opanować sytuacji. Znaczący należy, że w ostatnich czasach zdarzyło się kilka już wypadków ucieczki aresztowanych i odstawionych do sądu powiatowego w Belzie niebezpiecznych opryszków.

Obecnie znowu w nocy na 20 bm. z aresztów sądu w Belzie zbiegli niebezpieczni bandyci, Wasyl Martyniuk, który 5 razy już odstawiany do wię-

zienia, 5 razy zdołał zbiec i Jan Sechy zwany „Szczur”. Bandyci ci mają wiele zbrodni na sumieniu, a zbiegłszy obecnie znowu przez długi czas będą niepokoić ludność całej okolicy.

W związku z morderstwem popełnionem 18. maja na osobie Kościa Andruszczaka, polowego na obszarze dworskim w Leszczatowie, policja powiatu sokalskiego ujęła sprawców tego morderstwa, a to: Mikołaja Panasinka, Hrycia Szeremeję, Iwana Martyniuka i Fedka Panasinka z Bodiatyna w powiecie sokalskim.

Jak żył i tworzył Jack London.

POWSZECHNIE ZNAMY DZIEŁA, A MAŁO ŻYCIE GENJALNEGO AUTORA. — ISTNIEJE BIOGRAFJA LONDONA, NAPISANA PRZEZ JEGO ŻONĘ. — CZŁOWIEK, U KTÓREGO ŻYCIE PRZEDZIWNIE SPŁYWAŁO W JEDNĄ CAŁOŚĆ Z LITERATURĄ. — „TRAMP” O TWÓRCZEJ PASJI. — OSTATNIE BURZE ŻYCIA I PODRÓŻE. — POPIÓŁY ŚWIETNEGO PISARZA SPOCZYWAJĄ W GLEN ELLEN.

Lwów, 24. maja.

(e) Każdy z nas czytał przynajmniej „Zew krwi”, choćby „Martina Edena”, „Opowieści mórz południowych”, „Prawo białego człowieka”. A najprawdopodobniej — wszystko to i jeszcze więcej, dziwiąc się w duchu: że też jeden człowiek mógł nie tylko tyle napisać, ale również i zaobserwować, zobaczyć zwiedzić, przeżyć!

Jakim był ten człowiek-żywiol, ten o niepokromionej żądzy poznania

„tramp”,

który chwycił niejako na gorącym uczynku życie ludzi od okolic podbiegunowych po równik?

Rzecz dziwna: mamy już w języku polskim kilkadziesiąt tomów przekładów Jacka Londona. Ale nikt dotychczas nie pokusił się, aby

wydać jego biografję.

A jest autentyczna, pewna biografia tego człowieka, napisana przez drugą jego żonę: Charmian K. London „Les aventures de Jack London”. W Ameryce wyszła w krociach tysięcy egzemplarzy; we Francji doczekała się już czwartego wydania. U nas jest zupełnie nieznana.

Dziad Londona przybył z Anglii i bił się pod Waszyngtonem. Ojciec był farmerem. 12. stycznia 1876 urodziło mu się ósme dziecko — właśnie nasz Jack.

Dzieciństwo spędził późniejszy autor w San Francisco. Rodzice klepali biedę. Chłopiec sprzedawał gazety po ulicach... W 17 roku życia zaciągnął się do marynarki. Wspaniały trzymasztowiec płynął na wody japońskie. Była to

pierwsza włóczęga

po świecie Jacka Londona. Wróciwszy do San Francisco rozpoczyna Jack życie „trampa”, włóczykija, podróżującego „na gapę” (vide „Na szlaku”). Włóczy się po miastach i miasteczkach, stepowych polaciach kraju, odludziach. W Waszyngtonie jest stróżem w jakiejś kamienicy, w Nowym Jorku handlarzem ulicznym; zwiedza Kanadę — zawsze „na gapę”. Jak wilka do lasu, tak ciągnie Londona nieprzepracowanie w świat w szeroki świat, a osobiście na morze.

Udaje się do Klondike, do ziemi obiecanej podborealnej, między

poszukiwaczy złota.

Rok spędzony nad Yukonem, w ciężkich przeprawach, w walce z szkorbutem, podcina jego zdrowie. Wraca do S. Francisco wyczerpany fizycznie.

Teraz zabiera się do pióra. Wrażenia z „krajiny złota” poddają mu motywy i tematy. Pracuje „jak wół”; 1500 słów dziennie. (Barwnie opisuje swe przebojowe walki o stanowisko w literaturze w powieści autobiograficznej „Martin Eden”). Wtedy też żeni się po raz pierwszy. Elżbieta Maddern była spokojną, gospodarną, cichą kobietą — zupełnym przeciwieństwem męża.

Osiada w małej miejscinie Piedmont, wynajmuje jakiś stary „bungalow” — i pogrąża się w pracy pisarskiej. Wstaje o czwartej rano; sypia pięć godzin...

Właśnie toczy się wojna

angielsko-burska.

London otrzymuje zamówienie od po-

teżnej „American Press Association”, aby z placu boju pisał korespondencje. Nie dociera jednak do połudn. Afryki. Zatrzymuje się w Londynie, potem zwiedza Francję, Niemcy, Włochy. Wraca do Ameryki — i formalnie sypie

książkami, jak z rękawa.

Ale równocześnie psuć się poczyna w pożyciu małżeńskim Londona. Jego temperament rozsadza małżeństwo, nie znosi „świętego spokoju u domowego ogniska”. Szuka pretekstu, jakby się wy dostać... Oto: wojna rosyjsko-japońska. Wielki dziennik kalifornijski „San Francisco Examiner” wysła Londona do Mandżurji. Żona wniosła o rozwód. Gdy Jack wrócił pod koniec 1904 —

był już wolny;

rozwód został udzielony zaocznie.

Drugi raz żeni się z swą — stenotypistką. Kupuje sliczną posiadłość ziemską i tu znowu owłada nim gorączka pisarska. Pisze po 20 godzin na dobę. Dochody są już tak wielkie, że w r. 1907 może wyruszyć w podróż dookoła świata na — własnym jachcie. („Żegluga na jachcie Snark”). Ale i tu nie przerywa pracy. Lekarze odradzają mu takiego przepracowania się. Nic nie wskórali. London jest trawiony wprost

pasją pisarską.

Mści się to oczywiście niebawem na jego zdrowiu. Wtedy London poczyna się sztucznie podniecać — alkoholem. Pije i — pisze. Pisze i — pije. (Realistyczny opis tego okresu mamy w powieści „John Barleycorn”, pod którą to nazwą London uosobił demo-

Historyczny „Spirit of St. Louis” w muzeum

LINDBERGH W ROCZNICĘ SWEGO PRZELOTU NAD ATLANTYKIEM ODDAŁ GO INSTYTUTOWI SMITHSONA.

Nowy Jork, w maju.

(+) Najbardziej, dziś popularny w Stanach Zj. człowiek, pułk. Lindbergh dokonał niedawno swego ostatniego lotu na aeroplanie „Spirit of St. Louis”, wslawionym przelotem nad Atlantykiem. Słynny awiator niespodzianie przybył do Waszyngtonu, gdzie oświadczył, że historyczny swój samolot oddaje w darze instytutowi Smithsona, będącemu narodowym Muzeum Stanów Zj. „Spirit of St. Louis”, który pierwszy jednym rozmachem pokonał Atlantyk, stanie tuż obok niepozornego i dziwnego aeroplanu Langleya, jednego z pierwszych pionierów lotnictwa. Miał tam znaleźć się swego czasu i słynny aeroplan, na którym bracia Wright odbyli swój historyczny przelot w Kitty Hawk przed 25 laty, stwarzając początek właściwej historii latnictwa. Jednakże nie doszło do porozumienia z instytutem i bracia Wright

oddali swój aeroplan do londyńskiego British Museum.

„Spirit of St. Louis” znany milionom ludzi samolot, zbudowany został przed półtora rokiem w San Diego (Kalifornia). 11. maja wypróbował go Lindbergh po raz pierwszy, a 20. maja wyleciał na nim z N. Jorku do Paryża. Złożył na nim wizytę Belgii i Anglii, poczem okrętem odesłał go do Ameryki. Później Lindbergh na swym wiernym samolocie odbył raid nad Ameryką, łącznie 40 tys. kilometrów. Od 19. kwietnia b. r. „Spirit” zażywa zasłużonego spoczynku w hangarze, a obecnie przechodzi na „emeryturę”.

Dodać należy, że pułk. Lindbergh w ciągu swej krótkiej, a tak świetnej kariery lotniczej był ogółem 2.520 godzin w powietrzu, odbył 7.800 różnych lotów, przewiózł około 8.000 pasażerów i przeleciał przeszło 200 tysięcy mil ang. Zdaje się, że jest to jedyny w świecie rekord tego rodzaju.

Operetka przyczyną awantury polit.

WŁOSI KLÓCĄ SIĘ Z AUSTRIAKAMI Z POWODU SZTUKI POLSKIEJ. — „CAREWICZ” OPERETKA FRANCISZKA LEHARA. — DORDOLO, KOMICZNY NEAPOLITAŃCZYK, NIE PODOBA SIĘ PRASIE WŁOSKIEJ.

Wiedeń, w maju.

(H.) Wystawiono obecnie tutaj z wielkim powodzeniem operetkę Franciszka Lehara p. t. „Carewicz”, opartą w swobodnej przeróbce na znanej sztuce Gabrieli Zapolskiej. Drugi akt dzieje się w Neapolu. Występuje tam, jako figura komiczna Neapolitańczyk Dordolo, grany zresztą znakomicie przez znanego komika wiedeńskiego, Hansa Lacknera. Figura ta, wiąże się luźnie z fabułą operetki; wprowadzono ją — jak nieraz w tekstach operetkowych bywa — dla ożywienia skapej akcji trzeciego aktu.

Figurę Dordola ujął librecista w sposób istotnie

niesmaczny i trywialny odpowiadający podmiejskim pojęciom wiedeńskim z przed pięćdziesięciu lat. Kilku korespondentów pism włoskich, obecnych na prem-

jerze,

opuściło natychmiast teatr.

Również krytyka wiedeńska oceniła ujemnie tę postać komiczną.

Obecnie telegrafują z Medjolanu, że we Włoszech uważają podobne traktowanie Włocha za

obrazę poczucia narodowego.

Mają też niebawem zostać rozpoczęte kroki, zmierzające do usunięcia lub przynajmniej zmienienia scen inkryminowanych. Prasa włoska uderzyła z tego powodu

w ton gorącego oburzenia;

żadna może operetka nie wywołała takich kwasów politycznych. Przy tej sposobności dostanie się również samemu Leharowi, dotychczas we Włoszech bardzo popularnemu. — Rzucono bowiem w prasie włoskiej hasło energicznego bojkotowania jego operetek na scenach włoskich.

na alkoholu, swego nieodstępnego towarzysza).

Nie może długo wytrzymać na wsi. Jeszcze nie zwiedził całego świata. Jeszcze nie widział wszystkiego! Na nowym jachcie opływa południową Amerykę, zwiedza moc krajów.

W sierpniu 1913 pożar niszczy wiejskie „home” Londona. Był to dla niego

cios wprost tragiczny.

Teraz zaczęły destrukcyjną swą pracę w organizmie skutki nadmiernego spożywania alkoholu.

Wubuchła wielka wojna. London wierzy, że ona to „odrodzi ludzkość”, oczyszczając ją z materializmu, w którym tonęła, w czasach bezpośrednio przedwojennych.

Mimo choroby i wyczerpania London rusza znowu w świat: tym razem na wypły Hawajskie.

Ale niebawem zupełnie już schorzał wraca do Kalifornji, na wieś Glen Ellen. Tam też, nie wypuszczając z ręki pióra, mimo opłakanego stanu zdrowia,

kończy życie

w listopadzie 1916 roku, mając lat zaledwie pięćdziesiąt.

Zwłoki jego spalono. W urnie osłoniętej kwiatami, spoczywają na wzgórzu w Glen Ellen, o pięćdziesiąt kilometrów od San Francisco — i od Oceanu Spokojnego.

Zabawki, które budzą okrucieństwo.

Berlin, w maju.

(c) Goethe napisał raz list do matki z prośbą o przysłanie jego synkowi, Augustowi, zabawki, w postaci małej gilotyny. Odpowiedź na tę prośbę datowana dnia 23 grudnia r. 1793, brzmiała, jak następuje:

„Kochany Synu! Wszystko, czem mogę Ci sprawić przyjemność, czynię chętnie i mnie samą to raduje — ale kupić taką ohydny maszynę morderczą — nie, tego nie zrobię za żadne skarby! Gdybym była władzą, ci, co takie zabawki wyrabiają, poszliby na stryczek — a maszynę każałabym publicznie spalić — co! pozwolić młodzieży bawić się taką ohydą — uczyć ją morderstwa i przelewania krwi jako rozrywkę — nie, z tego nic nie będzie...”

List powyższy drukuje organ pacyfistów niemieckich, „Das Andere Deutschland”, który stale piętnuje prześladowanie ludności polskiej w Niemczech, zaś do listu pani Goethe dodaje wymowną uwagę: „A zabawki dzisiejszej młodzieży?...”

Pijk i dynamit.

Nowy Jork, w maju.

(+) Wprost zdążyli ze zgrozy mieszkańcy Los Angeles, dowiedziawszy się, że byli o cal od śmierci, a to w następującej okazji:

Policjant spostrzegł na jednej z ulic, że jakieś auto ciężarowe wyprawia niesamowite harce, fantastycznie skrecając z jednej strony ulicy na drugą i groząc lada chwila wyrżnięciem o mur. Zatrzymał więc auto i aresztował szofera, który oczywiście był pijany, jak przystało na obywatela kraju, stosującego prohibicję. Jakież było przerażenie organów policyjnych, gdy odstawiono pijane auto na inspekcję i zbadawszy jego zawartość przekonano się, iż było ono naładowane olbrzymią ilością dynamitu, przeznaczonego dla jednej z kopalń.

Gdyby nie interwencja policjanta, w razie uderzenia auta o mur cała część miasta uległaby zniszczeniu.

SZOFER kawaler poszukuje posady na prowincję lub taksówkę. Zgłoszenia do adm. „Gazety Porannej“ pod „Zaraz“.
4379-2

MIESZKANIA, SKLEPY.
10 groszy za wyraz.

WPROST od gospodarza lub za zgodą tegoż wynajmę od 15. czerwca 3 pokoje, kuchnia, łazienka. Większy czynsz z góry. Zgłoszenia do Administracji pod „Zaufanie“.
4438-3

MAŁŻENSTWO mieszkające na wsi, poszukuje pokoju elegancko umeblowanego z pełnym komfortem (telefon pożądanym) w śródmieściu. Zgłoszenia pod „Ziemianin“ do administracji pisma. 4377-2

ZGUBIONO, ZNALEZIONO.
10 groszy za wyraz.

MAŁY, ŻÓŁTY PIESEK (suczka), pyszczyk mopsa, zginął w okolicy ul. Ossolińskich. Znalazca obryzyna sutą nagrodę. Wyśczański, Pasaz Mikolascha.
4448-2

WOLNE POSADY.
10 groszy za wyraz.

UCZNIĄ do praktyki handlowej przyjmie firma „Zakopane“ ul. Akademicka 24.
4393-3

UCZNIĄ z 5-tej lub 6-tej klasy gimnazjalnej, który chciałby się poświęcić zawodowi księgarskiemu, z dobrego domu, z odpowiedzialną opieką rodziców we Lwowie — przyjmie zaraz na praktykę księgarń Gubrynowicza i Syna we Lwowie ul. Rutowskiego.
4374-2

EMERYTOWANY kapitan, lat 35, obznajomiony z pracą administracyjno-prawną przyjmie odpowiednio zajęcie. Zgłoszenia pod „Kapitan“.
4159-5

z powodu rekonstrukcji lokalu „OLKA“ Rynek 35.
udziela 10% RABATU z cen wystawowych przy zakupie pończoch, rękawiczek, skarpek, skarpateczek dziecięcych, wszelkich tryko azy oraz bielizny damskiej. — Wielka okazja przy 72-procentowej podwyżce celnej!
Wielki wybór - gatunki tylko trwałe!

PRZETARG.

6. Wojskowy Szpital Okręgowy we Lwowie rozpisuje nieograniczony przetarg publiczny na dostawę w miesiącu czerwcu, lipcu i sierpniu b. r. artykułów żywnościowych, jak kasz i krup wszelkiego rodzaju, mąki, cukru, śliwek, kawy, herbaty, soli, masła deserowego, jaj świeżych i t. p.

Artykuły mają być pierwszej jakości i winny być dostarczone w każdej żądanej ilości do prowiantury 6. Szpitala Okręgowego we Lwowie przy ul. Łyczakowskiej 1. 26.

Oferty ostemplowane w zalakowanych kopertach z napisem na kopercie „Oferta na artykuły żywnościowe“, należy wnieść do dnia 30. bm. godz. 10 rano do Komendy 6. Szpitala Okręgowego we Lwowie; poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert i ewentualny przetarg usłny.

Dostawa może być także częściowa na niektóre artykuły żywnościowe. Bliższych informacji udzieli Prowiantura 6. Szpitala Okręgowego. Wadium w kwocie 200 zł. należy złożyć w kasie Platnika 6. Szpitala Okręgowego, dawód złożenia dołączyć do oferty.
Lwów, dnia 23. maja 1928.

Komendant 6. Szpitala Okręgowego we Lwowie,

MANIKURZYSTKĘ przyjmę natychmiast. Wiadomość: Cukiernia Menkesa, Kaźmierzowska 41.
4422-2

KUPNO I SPRZEDAŻ.
12 groszy za wyraz.

APTEKA w dużym mieście do sprzedania. Zgłoszenia do Administracji pod J. Z. 666.
4440

2 SYPIALNIE tanio do nabycia, wytwórnia mebli Snopkowska 12.
4417

KOŁDRY materaca, koce, peduszi, prześcieradła — poleca najtaniej **K. SKIBIŃSKI** Lwów, Kopernika 14
Telefon Nr. 51-10

FORTEPIAN dłuższy, siedmio-oktawowy, ton wielki — okazja za 950 zł., oraz fortepian krótki, krzyżowy, doskonały — sprzedam tanio, stosownie do umowy. Kopernika 26, Sklenski.
4388-3

SPRZEDAM dom z wolnym pomieszczeniem w Winnikach. Wiadomość Traugutta 21. I. drzwi 7.
4331-5

KLACZE ZIMOWAŁE, jak IRYSY, FUNKE, ORLIKI i t. d. zimują bez okrycia — życiowe wymagania minimalne. **KWIATY LETNIE**, BRATKI, ASTRY BEGONJE i t. d., **WINO PNA-CE** w jesieni, liście przepiękne, zabarwione — do nabycia rano ulica **PIASKOWA 11 a**. Na prowincję nie wysyłam.
4340-7

FORTEPIAN, pianino kupię, gotówka, zaraz placę. Hanak, ul. Piłsudskiego 21, I piętro.
4337-8

KOŁDRY
WŁADYSŁAW WEBER Lwów BATORIOBI

Suknie, bielizna, kolory nikle i jasne, sztuczny jedwab
— wszystko wymaga bardzo ostrożnego i umiejętnego prania.

TEGOCZESNA moda, wymaga tak na suknie, jak i na wszelkie dessous cienkich i miękkich tkanin, które to materiały, wysoce umiejętnie prać należy, nb. z największą uwagą i ostrożnością. Zwyczajne mydło, jest wprost zabójczym dla tego rodzaju tkanin, gdyż białe, żółkną pod wpływem takiego nieodpowiedniego mydła, a każda nierylko że od razu traci połysk i wygląd nowości, ale jest nadwątlona.
Piorąc te delikatne rzeczy w LUX'ie, można mieć absolutną gwarancję, że suknie, pończochy i dessous zachowają do końca wygląd nowości. Wszelkie subtelne pastelowe kolory mogą być zachowane w stanie pierwotnym, o ile są prane w LUX'ie.

Sztuczny jedwab wymaga specjalnej troskliwości przy praniu, gdyż będąc wilgotnym jest specjalnie wrażliwym i z łatwością może być uszkodzonym.

Delikatne tkaniny pierze się w następujący sposób.

Żyzkę LUX'u wypać do wrzącej wody (pół miednicy) i ubić na gęstą pianę. Gdy roztwór wystygnie, kładź w letnią pianę rzeczy przeznaczone do prania i wyciskaj je w tej pianie by usunąć brud, unikając gwałtownego tarcia. Gdy wszystkie są czyste, spłukać w letniej wodzie, zmieniając ją trzy razy. W końcu wycisnąć wodę i zawinąć uprane rzeczy w czysty ręcznik lub prześcieradło. Gdy wszystko zaledwie wilgotne, prasować starannie niezbyt gorącym żelazkiem.

„Lux prawdziwy sprzedawany jest tylko w oryginalnych zabezpieczonych paczkach.“

KUPON Do Firmy Sunlight, Sp. Akc. Skrzynka P. cztowa 479, Pocztą Główną, Warszawa, — Upraszam o bezpłatne przesłanie mi ul. próbnego pakietu LUX, wystarczającego na próbne pranie.
Imię i nazwisko _____
Adres _____ G. P. L. 27

Lever Brothers, Limited, Anglia.

KAMIENICA słoneczna, komfort, okolica Potockiego, do sprzedania. Zgłoszenia: Stanisław Abl, magazyn papieru, Legionów 11.
4033-10

RÓŻNE DONIESIENIA.
10 groszy za wyraz.

CHOROBY WENERYCZNE i zastarzałe skórne, neurastenję seksualną leczy specjalista Dr. Frisch, Walewa 11. T-1 58-20.

BUFET DO WYDZIERŻAWIENIA w Stowarzyszeniu tylko Polakom-katolikowi. Zgłoszenia do Administracji pod „Bufet“.
4433-2

PONCZOCHY, rękawiczki, skarpateczki, reformy w wielkim wyborze najtaniej Piepes, Lwów, Boimów 7.
3788b-10

W ZNANYM LETNISKU PENSJONAT, doskonałe idący od szeregu lat, z powodu zmiany stosunków rodzimych natychmiast do wydzierżawienia. Zgłoszenia między 1 a 3 popołudniu, albo telefonicznie 19-60, ulica Zygmunowska 5, II piętro, mieszkanie 5.
4288-10

BEZINTERESOWNIE: Czytelnikom „Gazety Porannej“. Napisz imię, nazwisko, miesiąc urodzenia, otrzymasz darmo broszurę, określenie charakteru, zdolności, przeznaczenia, Pomasz kim jesteś, kim być możesz. Adresuj: Warszawa, Redakcja „Wiedza Tajemna“. Skrzynka pocztowa 571. Załączyć niniejsze ogłoszenie, znaczek pocztowy na przesyłkę.
3794-3

NOWOŚCI Łóżka „Patent“ składane z materacem, minimum miejsca zajmujące 21. 30.—. Otmiany składane „higijena“ wraz z drucianą siatką 35.—. Łóżka skrzynkowe tapicerowane 45.—. Łóżka siatkowe 35.—. Łóżka kuchenne składane 13.—. Wieszadła stojące 25.—. Wkład druciane 26.—. Łóżka mosiężne 200.—. Materace trawiane 30.—, wiosienne 75.—. Fabryka ZAKS, Łyczakowska 132.
3696-9

Naturalny wdzięk pięknej cery

polega na odpowiedniej pielęgnacji skóry. Dzięki niezmiernie precyzyjnej przeróbce, Crème Mouson przenika do tkanek, znajdujących się pod skórą, czyści je, pobudza i ożywia. — Na tej specyficjnej własności przenikania do skóry polega tajemnica cudownego działania kremu Mouson.

CRÈME MOUSON

GENERALNY PRZEDSTAWICIEL NA POLSKĘ: ZYGFRYD BOCHNER i S-ka, DZIEDZICE.

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę woj-
skową na nazwisko Aleksander Koźluk,
wydaną przez P. K. U. w Rawie Ruskiej.
4357-8

LETNISKO MIKULICZYN. Około ameblo-
wane z wykwintnym utrzymaniem do
wynajęcia. Zgłoszenia Winiakowski Lwów
Ossolińskich 6. 4489

WAŻNE DLA LETNIKÓW. We wschod-
nich Karpatach, stacja i poczta Strzyki-
Topolnica, nowo wybudowana willa we
wsi Łopuszanka-Chomina, przyjmuje na
letnisko z całym utrzymaniem od 1.
czerwca. Ceny przystępne. Kąpiele rzecz-
ne, las w miejscu. Zgłoszenia: Sikorska,
Łopuszanka-Chomina, poczta Strzyki-
Topolnica. 4441

ZGŁASZAJĄCYM się do mego pensjonatu
„Irena” w Topolnicy oświadczam, że
w tym roku prowadzić go będę tylko
przez lipiec i sierpień; kto więc reflek-
tuje na pobyt w tym czasie — proszę się
zgłaszać: Hotel George’a w godzinach
między 9—11 lub 3—5 u portjera.
4265-10

WAŻNE DLA LETNIKÓW
Biuro pośrednictwa mieszkań dla letników
w Karpatach w Kosowie
załatwia wszelkie zlecenia, odwrotną po-
czta dla całego powiatu. 4355-5

TRUSKAWIEC — Pensjonat „Krzyścia”,
pełny komfort, słoneczne położenie
przy deptaku — poleca pokoje z utrzy-
maniem i pościelą lub bez od 1. czerw-
ca. W czerwcu ceny niższe. Na żąda-
nie kuchnia dietetyczna. Zgłoszenia:
Makowska, Lwów, Listopada, 5. 3771-4

JAMNA obok Jaremoza. Pensjonat „Sielan-
ka” poleca słoneczne pokoje z wykwint-
nym utrzymaniem od 1. czerwca 1928.
Ceny ściśle wedle cennika zdrojowisko-
wego. Zgłoszenia Lachcikowa, Kołomyja,
Słowackiego 12. 4004-5

Leżaki od zł. 12
wyroby Koszykarskie
KILIMY - ZABAWKI
Sztuka ludowa
Lwów, Kopernika 11 Telef. 2609.
Filija: Lwów, HALICKA 5. tel. 3032.
Ludwik Hegedüss

Humor.

MYŚ LAUREATA PSIEJ WYSTAWY.
— Kiedy też ci ludzie przesłaną nas
premjować, a sami pomysłą wreszcie o u-
lepszeniu swej rasy?...

Hrebenów „Stachowa Wola”
Letnisko

otwarte od 1. czerwca, poleca słoneczne pokoje z pensją.
Wszelkie rozrywki. Zarząd.

Silne — jak duże drogie auto
po zadziwiająco niskich cenach z lic-
nemi, nowoczesnymi ulepszeniami.

Tysiące w ulicach dużych miast po-
dziwiają nowy Chevrolet 1928. We
wszystkich częściach duży wóz, chyży,
mocny a jednak tani.

Z RADOŚCIĄ został w całym
świecie przez tysiące przy-
jęty ten nowy, barwny Che-
vrolet na rok 1928.

To świadczy, jak świetnie
udało się General Motors roz-
winąć w tym wozie wszystkie
istotne własności dużych wo-
zów luksusowych i je wydo-
skonać.

Wóz ten rozporządza obe-
cnie modnym, skutecznym ha-
mulcem czteroko owym i mnó-
stwem nowych technicznych
ul pszeń i udoskonań — wszy-
stko dokładnie wypróbowano
na 4,500.000 km. — głębokim,
węższym chłodnikiem, ermo-
statyczną kontrolą wodną.

O ile więcej jest miejsca
dla 5 osób dorosłych przez
rozszerzony o 10 cm. odstęp
kół. — Teraz zapada się w mię-

kich i wygodnych poduszkach.
Na celowo zbudowanych sprę-
żynach nie odczuwa się naj-
mniejszego wstrząśnienia.

Próbując ster leżący na ku-
lach, dopiero się spostrzega,
jak łatwe jest kierowanie wo-
zem. Słynny, silny motor
z wentylem w cylindrze, z wła-
ściwościami drogiej maszyny,
nowymi kołbami z aluminium,
z wkładami ze stali Invar,
jeszcze silniejszy i spokojniej-
szy chód.

Nie powinno się zaniechać
korzyści nabycia wozu mają-
cego tyle zalet dużych elean-
ganckich i muzyn za tak niską
cenę. — Zrób Pan jazdę prób-
ną. — Zastępca Chevrolet wy-
jaśni Panu dogodny warunki
spłaty.

CHEVROLET

GENERAL MOTORS INTERNATIONAL A/S.

Autoryzowany generalny sprzedawca motorów:
Skład automobili **ALTSCHÜLER i Ska**, Lwów, pl. Marjacki 6.
Telegramy: Altschüler. — Telefon Nr. 18-19.

Kto pragnie tanio i skutecznie
na dziesiątki lat

konserwować i utrzymywać dachy, izolo-
wać mury etc., zwraca się o informację
w sprawie niezrównanych

Materiałów „ARCO” do firmy „PEDETE”
we Lwowie, Rutowskiego 1. Tel. 836.

Rutynowani zastępcy poszukiwani.

**Zaleszczyki-
okolica.**

Okopy Św. Trójcy nad Dniestrem, plaża,
lasy, ogrody morcłowe, korty tenisowe.
Pensjonat we dworze. Ceny umiarkowane.
Zgłoszenia: Helena Czarniawska, Okopy
Św. Trójcy. 4448

**Stołowe i lecznicze
WODY MINERALNE**

wyrabia
fabr. „ZDROWIE” Lwów, ul. Zdrobie 9
tel. 14-72.
Zamówienia z prowincji załatwia
natychmiast.

NA LATO wszelkie **OBUWIE** higieniczne,
trwałe, wygodne i tanie z płótna, skóry,
sukna filcu itp. poleca i wykonuje
FABRYKA PANTOFELI, Lwów, Wro-
nowska 4.
także do nabycia po cenach ściśle fabrycz-
nych w **UNIWERSUM** pasaż Mikolaścha.
Zelowanie i inne możliwe naprawy usku-
teczna po cenach własnych. 2595-20

**Gratologini SAR-
MENT**

stosując się do życzeń, przedłuża pobyt we
Lwowie, ale na krótki czas. Udzielam traf-
ne rady, a wskazówki nadają pewność sie-
bie, hart woli i powodzenie w życiu. Przy-
muje od godz. 11—1 i od 5—8 ul. św. An-
toniego 1 l. p. róg Lyczakowskiej. 4032-3

POD JESENNE ZASIEWY
JEJ
★ **TOMASZYNA** ★
NAJTANJSZYM,
NAJKUTECZNIEJSZYM,
NAWOZEM FOSFOROWYM
NAJWIĘKZSZE KORZYSCI
PRZY SPROWADZANIU
W MAJU I CZERWCU
OSZCZĘDNOŚĆ WIELKA
DOGODNY KREDYT
JÓZEF KARRACH
LWÓW, KOSCIUSZKI 18.
PROSPEKTY, CENNIKI DARMO, OPLATNIE

CENY OGŁOSZEŃ:
Za wiersz 1-szpaltowy milimetry
(szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tek-
stem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milime-
trowy (szer. 60 mm.) nadstano 35 gr.,
za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer.
60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz
1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w
tekście (kronika, repertuar, dział ekono-

miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1 szpalt.
milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach
100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry
(szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr.,
drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., drob-
ne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowo
12 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne,
korespondencja 12 gr., prywatne za sł-
wo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub

posady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa
285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł.,
cała strona tekstowa 480 zł., cała strona
pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. Ogłosze-
nia zamiejscowe 30 proc. droższe. — Za
ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym, ogło-
szenia osobno stojące i bez numeru dol-
czamy 25 proc. Odpowiedzialności za ter-
minowy druk nie przyjmujemy. Porta

przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga!
Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na
8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy
(szpalty).
PRENUMERATA miesięczna
Z dostawą na miejsce lub prze-
rytką pocztową . . . . . zł. 1.00
Bez dostawy . . . . . zł. 1.20
Za granicą . . . . . zł. 7.00